

If undelivered return to:
"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian Weekly in the United States
 of 100
 Sworn to by Steve Vertin
 in presence of 1000 N. Chicago St.
 Subscription
 For members yearly \$3.00
 For nonmembers \$4.00
 Foreign Countries \$5.00
 Telephone: Randolph 628

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24, 1912

Največji slovenski tednik v Zdr. deželi državah.
 Izhaja vsako sredo.
 ima 14,300 naročnikov
 Naročnina:
 Za člana, na leto \$0.84
 Za nečlane \$1.60
 Za inozemstvo \$3.00
 NASLOV
 uredništva in upravnitva:
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Randolph 628

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22, 1918.

Stev. 2. — No. 2. CLEVELAND, O., 7. JANUARJA (JANUARY), 1925. Leto XI. — Volume XI.

CLEVELANDSKE VESTI.

Smrtna kosa.
 Na Novega leta dan je naglo umrla Mrs. Mary Zaman, stara 52 let, stanujoča na 435 E. 156th St. Pogreb se je vršil minuli ponedeljek zjutraj. Naj počiva v miru!
Otvoritev večerne šole za državljane.
 V četrtek, 8. januarja se zopet začne redni pouk v državljanški šoli. Pouk bo odprt v vseh za to določenih šolah po mestu. Redni pouk v tej okolici se bo vršil vsak četrtek in petek ob 7. uri zvečer v dvorani St. Clair Public Library, na 55. cesti in St. Clair Ave. Prva dva tedna se sprejemajo novi učenci. Pozivljajo se vsi, kateri imajo prvi papir že dve leti star, in da bivajo pet let v Ameriki, in najmanj eno leto v državi Ohio, da se sedaj vpíšejo v državljanško šolo; to šolo vodi že več let Mr. L. J. Pirc, urednik "Ameriške Domovine."
Koncert "Lira."
 Dne 18. januarja priredi slovensko katoliško pevsko društvo "Lira" sijajen koncert v dvorani Slovenskega Narodnega Doma na St. Clair Ave. Na programu za ta večer je sedemnajst najlepših slovenskih pesmi. Društvo se že precej časa jako skrbno pripravlja, da bo koncert tem boljši in umetniški; po koncertu bo v spodnji dvorani prosta zabava s plesom.
Ker želimo, da podeli naše občinstvo priznanje slovenske pesmi, katero vsi ljubite! prosimo občinstvo, da si preskrbi vstopnice že naprej. Cena vstopnic je 75c, za otroke 25c. Dobijo se v uradu "Ameriške Domovine," pri A. M. Kolarju v Slovenskem Narodnem Domu, v trgovini A. Grdina & Sinovi ter v Carniola restavrantu.
Velika razprodaja.
 Cenjene čitatelje v Clevelandu in okolici opozarjamo na današnji oglas Mr. John Gornika, znanega trgovca z moškimi oblekami in drugo opravdo, ki je odredil veliko razprodajo. Mr. Gornik je član naše Jednote. Svoji k svojim!
Nevarno obolela.
 Nevarno je obolela Mrs. Marija Terček, članica društva Marije Magdalene, št. 162; zadnji čas bljuva kri, valed česar je njeno stanje zelo opasno. Dal Bog, da bi sestra Terček okrevala!
Uspehi marijive druž. tajnice.
 Na zadnji mesečni seji društva Marije Magdalene, št. 162 je bil umeščen odbor za tekoče poslovno leto. Pri tej priliki se je kot tajnica poslovila gotovo najbolj marijiva uradnica vseh krajevskih društev naše Jednote, Miss Jospina Menart, ki je tajništvo vodila neprestano štiri leta.
 Društvo Marije Magdalene bo letos meseca marca staro komaj osem let, pa je že dlje časa največje žensko društvo K. S. K. Jednote.
 Uspehe agilnega tajništva Miss Menartove se lahko s številnimi navede. Pred štirimi leti, ob nastopu njenega tajništva je štelo društvo 277 članice in 97 otrok, blagajna pa \$2,421, letos, dne 1. januarja pa šteje 462 članice in aktivnih in 182 v mladinskem oddelku, torej vseh skupaj 644; denarja pa premore

RT. REV. MOELLER UMRIL

ZADELA GA JE SRČNA KAP. DOSEGEL VISOKO STAROST.
 Cincinnati, O., 5. januarja. — Danes zvečer ob 10:30 je na svojem domu v Norwoodu naglo umrl Most Rev. Henrik Moeller, nadškof katoliške Cerkve; njegova nadškofija je zavzemala države: Ohio, Indiana, Kentucky, Tennessee in del Michigan; pokojni cerkveni prelat je dosegel visoko starost 75 let.
 Nadškof Moeller se je prehladil lanske leto pri polnočni maši v katedrali sv. Petra; smrt mu je pa danes povzročila srčna hiba, za katero je podlegel.
 Popoldne se je še veselo razgovarjal na konferenci z redovnicami sv. Jožefa v Delhi, O.; vrtniški se domov je večerjal, dve uri kasneje mu je postal slabo; takoj poklicani zdravnik mu ni mogel pomagati, ker ga je zadela srčna kap. Poslednje sv. zakramente mu je podal Msgr. Louis Nau, predsednik Mount St. Mary semenišča. Ob smrti postelji je stal njegov brat, kancler, Msgr. Ferdinand Moeller, njegov tajnik, Rev. Albers in več duhovnikov iz bližine. Pokojnik zapušta poleg brata tudi eno sestro, in sicer šolsko sestro Marijo, živečo v Cincinnati.
 Nadškof Moeller je bil eden izmed prvih bogoslovcev Ameriškega kolegija v Rimu, kojega je dovršil z najvišjo odliko.
 Rojen je bil dne 11. decembra, 1849 v Cincinnati O., kjer je obiskoval farno šolo, kolegij sv. Ksaverja, nakar je odšel v Rim študirat bogoslovje; ondi je bil leta 1876 posvečen v mašnika, nakar je postal doktor bogoslovja. Vrnivši se iz Rima, je nekaj časa župnikoval pri cerkvi sv. Patrika v Bellefontaine, O. Par mesecev zatem je bil imenovan za profesorja na Marijinem semenišču v Cincinnati; leta 1877 je postal kancler označene nadškofije; leta 1893 je bil imenovan škofom v Columbus, O., leta 1904 pa nadškofom v Cincinnati.
 Pokojnik je bil izboren pridigar, velik zagovornik in pospeševatelj farnih šol in katoliških zavodov. V Cincinnati je nedavno zgradil krasno semenišče, koje je veljalo \$1,000,000. Z clevelandskim škofom, Rt. Rev. Schrembsom je bil osebni prijatelj zadnjih 35 let.
 V tukajšnjih duhovskih krogih je nastalo mnenje, da bo na mesto pokojnega nadškofa imenovan clevelandski škof, Rt. Rev. Schrembs, ko se bo to leto podal v Rim z večjim številom romarjev.
 re označeno društvo \$5,168.92. V resnici lep napredek v zadnjih štirih letih. Skoro vse podvojeno! Čast in priznanje tako marijivi tajnici!
Prvi novomašnik novega semenišča.
 Prihodno nedeljo ob 8. uri bo mil. škof Schrembs posvetil v mašnika prvega bogoslovca novega katoliškega semenišča, Rev. Louis Kazmirski, sina poljskih starih.

DVA SLOVENCA ZGORELA

SIN DAL ŽIVLJENJE ZA OČETA. NESREČNA BAJUKOVA DRUŽINA.
 Crested Butte, Colo., 31. decembra. — (Izvirno poročilo) — S tem naznanjam nad vse žalostno novico o tragičnem slučaju, ki se je pripetil v naši naselbini dne 25. decembra (na božični dan) ob 3. uri zjutraj na domu Marka Bajuka ml., člana našega društva št. 50, K. S. K. Jednote.
 Označeni čas je nastal v njegovi hiši ogenj, ki je posloplje do cela uničil, poleg tega pa zahteval še dve človeški žrtvi: njegovega očeta Marko Bajuka st. in brata Martina. Prvi je spadal k društvu B. D. Z., št. 26, Narodne Hrvatske Zajednice, njegov sin pa k društvu Planinski orel, št. 379, S. N. P. Jednote in k redu Kolumbovih Vitezov (K. of C.). Ta društva so pokojnikoma privedla krasen pogreb dne 28. decembra ob 10. uri popoldne s avto maso zadušnico.
 Pokojni rojak Marko Bajuk st., je hitel v gorečo hišo, da bi si rešil nekaj stvari. Ker se ni kamel vrniti iz hiše, je skočil za njim njegov sin Martin, da ga reši; toda žal, tudi njega ni bilo nazaj; oba sta umrla v plamenih. Martin Bajuk, ki je dal življenje za svojega očeta je bil star 23 let.
 V tej veliki razburjenosti je skočil v ogenj še drugi Bajukov sin, Anton, da reši svojega očeta in brata; toda tudi ta junaški poizkus je bil zaman; pri tem je zadobil tudi Anton Bajuk tako hude opekline, da se bori s smrtjo v neki bolnišnici v Pueblo, Colo.; ves je opečen na glavi in rokah; če bo okrevaj je še veliko vprašanje.
 Pokojni rojak Marko Bajuk st., je bil doma iz vasi Radoviča pri Metliki na Dolenjskem. V Ameriko je došel leta 1898 ter je bil vsled svojega lepega značaja med tukajšnjimi rojaki zelo priljubljen. Njegova družina je bila zelo nesrečna že od leta 1920. Tedaj mu je ubilo enega sina v tukajšnjem premogovniku, ko je bila njegova mati, oziroma žena Bajuka st., v neki bolnišnici v Pueblo, Colo., da se ni mogla vdeležiti pogreba. Druga nesreča se je pripetila meseca maja, 1924, ko je Bajukova žena v hiši tako nesrečno padla, da se je ubila. Vsi štirje počivajo sedaj na tukajšnjem katoliškem pokopališču eden poleg drugega: oče, mati in dva sinova. Za njimi žalujejo štirje sinovi in dve hčeri in sicer: Marko, Ivan, Anton in Alojz; slednji (Alojz) se ni mogel vdeležiti pogreba svojega očeta in brata zaradi oddaljenosti, ker se nahaja v zavodu za gluhoneme v Washington, D. C. Hčere pokojnika so: Marija, omožena Slobodnik in Ana, omožena Pašič.
 Pokojnikoma naj bo lahka ameriška gruda, vsem preostalim sorodnikom pa izrazim globoko sožalje.
 Ivan Kuretič, tajnik društva št. 55.
 Koliko novih članov in članice bo sprejetih na prihodnji seji? Svoji k svojim! Delujte za K. S. K. Jednote!

LISTNICA UPRAVNIŠTVA.

Ker nameravamo v prihodnji številki priobčiti novi imenik uradnikov krajevskih društev za tekoče leto, zato uljudno prosimo doli označena društva, da naj nam takoj dostalijo imena svojih uradnikov ter naslova, namreč: predsednika, tajnika in blagajnika. Vsako društvo je prejelo od glavnega tajnika dva listka za označbo krajevskih uradnikov, enega za glavnega tajnika, drugega pa za upravništvo "Glasiila." Društva, ki nam ne bodo do prihodnjega ponedeljka doposlala imen sedanjih odbornikov, ne bodo priobčena v novem imeniku.
 Od sledečih društev še teh imen nimamo: št. 21, 43, 73, 75, 79, 81, 83, 124, 126, 135, 140, 148, 152, 170, 173, 175, 176, 183, 187.
 Nadalje omenjamo glede Spominskih knjig, da smo jih še pred Božičem razposlali vsem onim društvom, ki so jih v smislu našega poziva naročila. Nad vse čudno ne nam zdi, da so bili nekateri tajniki tako malomarni, da teh knjig še do danes niso naročili; knjige so povsem zastoj. Takrat zaporedoma smo na tem mestu priobčili oklice za naročila Spominskih knjig; a vse zaman. Tosadevne posledice bodo trpela tisti društva, ker knjig sedaj sploh ne bodo dobila, imamo jih namreč le še nekaj v zalogi, ker smo jih izdali omejeno število — 10,000.
LISTNICA UREDNIŠTVA
 Na mnogostransko željo čitateljev bomo pričeli zopet "Sentklairske-paberke" priobčevati v prihodnji številki. Zadnji čas ima urednik že dosti gradiva nabranega.
USMRČENI KITAJSKI UPORNIKI.
 London, 29. decembra. — Iz Tien Tsina se semkaj poroča, da so v Kalganu na Kitajskem te dni ustrelili osemsto vojakov upornikov. Navedeni so se nedavno spuntali vsled zaostale jim plače; pri tej priliki so mesto Kelgan oplenili in zažgali.
IMENOVANJE SODNIKA.
 Washington, 6. januarja. — Predsednik Coolidge je danes predložil senatu imenovanje Harlan F. Stone-ja najvišjim sodnikom Združenih držav. Mr. Stone je bil zadnjih devet mesecev načelnik justičnega departamenta po odstopu generalnega pravdnika Daughertija. Pomožnim generalnim pravdnikom bo najbrže imenovan sedanji generalni soljitor James M. Beck. Dosedanji najvišji sodnik McKenna je odstopil vsled visoke starosti 82 let.
ZA KAZEN MORAJO HODITI V CERKEV.
 Clevelandski policijski sodnik Stevens je uvedel letos nov način kaznovanja oseb za bolj male prestopke. Dve ženski, ki sta kradli blago po trgovinah bi morali presedeti 60 dni v prisilni delavnici; nad vse modri sodnik Stevens jima je pa to kaznen premenil, da morajo iti vsako nedeljo t. l. v cerkev. Enako kaznen je določil tudi trem moškim vsled pijančevanja.

UMORIL 15 OSEB.

GRÖZNA ODKRITJA NEMŠKEGA KANIBALA.
 Berlin, 29. decembra. — Letos o Božiču je prišla nemška policija na sled krvavemu početju farmerja Karol Denke-ja, ki je na brutalen način zadnjih 10 let umoril 15 oseb in iste najbrže použil; ta zver v človeški podobi je živela blizu vasi Muensterberg v nemški Sleziji. Državni pravdnik, ki ima to zadevo v rokah, zatrjuje, da je Denke k sebi izvajal mlade potnike, iskajoče dela; zatem jih je na svoji farmi umoril s kanibalskim namenom, da je užival njih meso. V njegovem skednju so našli več posod nasoljenega in okisanega človeškega mesa, koje je pa rabil za namarnice in izdelovanje vrvi.
 Ko je letos na sveti večer hotel z lopato napasti nekega mladeniča, mu je ta zadnja nameravana žrtev srečno usla. Denke je bil takoj zatem aretiran, a se je še isti večer v celici ječe obesil.
VREME NA POLJSKEM.
 Varšava, 6. januarja. — Na Poljskem je 190 let na pamet tako lepe zime kot je letošnja in brez snega. Včeraj je Fahrenheit toplomer pri nas kazal 30 stopinj gorkote.
OESOJEN KOMUNIST.
 Lansing, Mich., 31. decembra. — Najvišje državno sodišče je danes potrdilo nepravno obsodbo Charles E. Ruthenberga, vodje komunistov, ker je leta 1922 prekršil michigansko sindikalistično postavbo; vsled tega bo moral, takoj nastopiti večletno ječo.
 Ruthenberg se je leta 1922 s svojimi pristaji vdeležil tajnega zborovanja komunistov blizu Bridgeman-a v Berrien okraju.
NEPOSTENI POŠTARJI.
 Toledo, O., 6. januarja. — Sodnik Killits je danes obsodil štiri poštarje iz države Ohio na 13 mesecev ječe v Atlanta, Ga., vsled tatvine in goljufije.
 Poštar Delin iz Trownbridge je poneveril \$527.33 vladnega denarja, poštar Martin v Millbury \$755.10, pomožni poštar Dorr v Fremont \$199.96, G. Hill iz Upper Sandusky, poštni klerk je ukradel nekaj Liberty bondov. Vsi označeni nepošteni poštarji so dobili enako kazen.
EVAKUACIJA PORENJA ODGODENA.
 Pariz, 31. decembra. — Danes je zavezniški svet poslaničkov potrdil besedilo kolektivne note na Nemčijo glede odloga evakuacije Porenja; ta evakuacija bi se morala izvršiti sklopom verzalske pogodbe dne 10. januarja, 1925. Evakuacija je torej za nedoločeno čas odgodela.
ZAPLEMBA PLINOVH MASK.
 Berlin, 31. decembra. — Medzavezniška vojaška kontrolna komisija je te dni zaplenila vse plinovne maske pri avstrijski armadi; to se je izvršilo na podlagi mirovne pogodbe. Angliški listi delujejo sedaj na to, da naj se zapleni še plinovne maske v Nemčiji.

MUSSOLINI ZMGAL.

Z OROŽJEM ZADUŠIL UPOR. FAŠISTI NA KRMILU VLADE.
 Rim, 5. januarja. V velikem političnem boju je končno zmagal ministrski predsednik Mussolini. Tekom 48 ur je porazil vse svoje nasprotjke, tako da je sedaj njegova stranka fašistov vladarica cele Italije. To je dosegel s silo in orožjem; kjerkoli so se pojavili kaki nemiri, so jih fašisti z orožjem ukrotili.
 Na zahtevo Mussolinija so morali včeraj odstopiti zadnji trije liberalci, člani kabineta; na njih mesto je kraj Victor Emanuel vsled zahteve Mussolinija imenoval tri fašiste; zdaj je ves italijanski kabinet v fašistovskih rokah.
 Mussolini je pokazal že v tretje svojo politično moč. Leta 1922 je s svojo armado vkorakal v Rim in se proglasil za ministrskega predsednika. Kasneje je iz kabineta spodil populiste, socialne demokrate in slednjič liberalce. Marquis Salandra je bil zadnji minister liberalne stranke, ki je včeraj resigniral. Salandra je bil tudi načelnik italijanske delegacije Lige narodov.
 Danes so italijanski listi zopet izšli v stari obliki, toda brez kakih političnih člankov; vsi listi, naperjeni proti fašizmu so bili zadnje tri dni zaplenjeni.
LOYD GEORGE IN FAŠISTI.
 London, 5. januarja. — Danes je Lloyd George na nekem banketu ostro žigosal tiransko vlado fašizma v Italiji. Med drugim je omenil to-le: "V Italiji je dandanes svoboda popolnoma uničena; fašisti vprizarjajo strahovanje, požge konfiskacije in umore. Taka vlada nima nobene prihodnosti."
VISOKA ČAST ZA JUGOSLOVANA.
 Washington, 2. januarja. — Na tu s evreški letni konvenciji Ameriške družbe za povspesevanje znanosti je bil danes za predsednika te družbe izvoljen Mihael Idvorsky Pupin, profesor na Columbia univerzi v New Yorku. Profesor Pupin je rodom Jugoslovani. K označeni družbi spada nad štiri tisoč članov, večinoma raznih znanstvenikov in učenjakov širom Amerike.
NOV SPOMENIK V OHIO.
 Washington, 31. decembra. — Vsled predloga kongresnika Cable iz Ohio, bo vlada Združenih držav postavila v Greenville, O., primeren spomenik v spomin na svoječasno sklenjen mir med Združenimi državami in raznimi indijanskimi plemeni.
MESTO NEW YORK L. 1960.
 New York, N. Y. — Tukajšnji mestni razširjalni odbor je mnenja, da bo štel New York čez 35 let (leta 1960) 18 milijonov prebivalcev. Do tedaj se bo mestno mejo povečalo za kakih 50 milj in sicer severno do gorovja Bear Mountains, zapadno do jezera Hopatong, južno pa do Asbury parka.

RAZNE VESTI.

JUGOSLOVANI IN ALBANCI.
 Presburo ministrstva za zunanje zadeve kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev v Beogradu je izdal sledeči komunik: "Tozba albanske vlade, da se nahajajo med vjetimi vstaji tudi jugoslovanski vojaki, je od temelja zlagana. To se more nanašati edino na naše vojaške begunce, ki so že davno pred revolucijo pobegnili v Albanijo in ki jih je naše poslanstvo v Tiranu zaman poskušalo spraviti nazaj v deželo."
 Bolgarski ministrski predsednik Cankov, ki je 26. decembra prišel v Beograd, je imel daljši razgovor s predsednikom ministrskega sveta, g. Nikolom Pašičem in z ministrom za zunanje zadeve, g. Momčilom Ninčičem.
 Rezultat razgovora je bil ta, da se konstatira, da se obstoječe ovire ob dobri volji lahko hitro odpravijo in osnujejo dobri sosedski odnosi med kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev ter Bolgarsko. V teku razgovora so bila dotaknjena vsa vprašanja, ki zanimajo obe državi, zlasti komunistična nevarnost; v teh vprašanjih je moglo sodelovanje obeh držav, da bi tako sodelovanje poseglo v interese drugih držav.
REKORD FRANCOŠKEGA LETALCA.
 Etampes, Francija, 29. decembra. — Avijatik Doret je danes dosegel svetovni rekord glede brzine v letanju; preletel je namreč 1,000 kilometrov (621.38 milj) razdalje v 4 urah 30 minutah in 32 sekundah, kar znaša povprečno 221.7 kilometrov (137.75 milj) na uro.
OMAMLJENI SUHAŠKI AGENTJE.
 Steubenville, O., 31. decembra. — Ko so danes hoteli štirje suhaški agentje vdreti v dvorano nekega tukajšnjega kluba, so nabekli na nepričakovan dohodek. Iz neke skrivne cevi pri vratih, jih je pozdravil cel oblak "lethal" plina, da so vsi omamljeni popadali na tla; poklicani zdravnik jih je končno zopet spravil k zavesti; predsednik onega kluba se bo moral vsled tega zagovarjati pred sodnijo.
ZRTVE SLABEGA ZGANJA.
 Leta 1924 je v državi Ohio umrlo 300 oseb vsled uživanja zastrupljenega žganja. Največ jih je umrlo v Cuyahoga okraju (82); temu sledi okraj Mahoning, 40, Lucas 28, Franklin 25, Hamilton 23.
PORABA GAZOLINA.
 Washington, 1. januarja. — Oddelek za notranje zadeve poroča, da je vsak avtomobil v Združenih državah leta 1924 porabil 494 galon gazolina, kar je veljalo lastnika \$82.
PREKRŠČENO MESTO.
 Christiania, Norveška, 1. januarja. — Z današnjim dnem se je opustilo doedanje ime glavnega mesta Norveške, ker so ga prekrtili v Gdaga. Z naprej se bo naše mesto nazivalo Oslo; to ime se je že rabilo v srednjem veku.

Društvena naznanila in dopisi

NAZNAILO.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill., je imelo svojo glavno ali letno sejo dne 21. decembra, m. l. Tem potom se naznanja vsem onim članom, kateri niso bili na omenjeni seji, pa imajo svoje soproge v našem društvu in zavarovane pri K. S. K. Jednoti, dalje udvam, ki spadajo v naše društvo, da se sklenilo na označeni glavni seji, da za naprej bo društvo plačevalo tudi za članicami enakne pogrebne stroške kot za članom, namreč \$10 za vence in \$50 za pogrebne stroške, skupaj \$60.

Pooblastilo se je tudi brata predsednika Frank Terlepa, da bo agitiral za nove članice in članice v oba oddelka, da se bo za nove članice in članice v mladinski oddelki plačalo zdravnikarja in zdravstvene blaginje, ko bo izdela zdravniške preiskovalne listine; v aktivni oddelki pa sprejemajo novi člani in članice brez vsake pristopnine, kar se tiče društva, v Jednoto pa tudi ne stane več kot \$1.25. Zatorej se pozivlja, ako bi kateri hotel pristopiti, da ima sedaj najboljšo priliko.

Tudi se je volil odbor za leto 1925 in sicer so bili izvoljeni sledeči sobratje:

Frank Terlep, predsednik; Felix Jamnik, podpredsednik; Matthew Buchar, tajnik; Jacob Konte, zapisnikar; John Kralj, ml., blagajnik; nadzorni odbor: Frank Zupancič, Thomas Buchar in Ludwig Solnce; bolniški odbor: John Kralj, st., Alois Zaletel in Marko Znidarsich; zastavonoša: Martin Kambich, ml. in Frank Mustar; banderonoša Rafael Stukel, Ludwig Lazar in George Stukel; reditelj Jacob Solnce, društveni zdravnik Dr. Martin Ivec.

Sobratiski pozdrav vsem članom in članicam našega društva in vsemu članstvu K. S. K. Jednote; dalje voščim srečno in veselo Novo leto 1925.

Matthew Buchar, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 12, Forest City, Ja.

Naše društvo je imelo svojo glavno letno sejo dne 14. decembra m. l., na kateri je bil izvoljen sledeči odbor za tekoče poslovno leto:

Predsednik John Dečman, Box 529, Forest City, Pa.; podpredsednik Josip Glavič, Vandling, Pa.; prvi tajnik Frank Zidar, Box 672, Forest City, Pa.; drugi tajnik Frank Telban, blagajnik Gregor Verhovšek, nadzorni odbor: John Telban, Ignac Pancar, John Kamin, bolniška nadzornica: Anton Borštnik, Frank Pevc I., sprejemni odbor: Frank Oražim, Frank Pancar, vratar Josip Zidar, redar Martin Omahn, zastavonoša Frank Volk, ml., banderonoša John Tornič, maršala Ignac Pancar, Louis Omahn, poslanec za Forest City: Jernej Intihar, Stefan Grčman, Frank Krašovec, Brownale Anton Markl, društveni zdravnik: Dr. C. R. Knapp, Dr. G. T. McGuire, Dr. B. E. Costello, Dr. Franklin.

Društvo ima svoje redne mesečne seje vsako drugo nedeljo v mesecu v Mestni dvorani.

Prav veselo, zdravo in srečno Novo leto želimo vsemu članstvu K. S. K. Jednote!

Frank Zidar, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 16, Virginia, Minn.

Naše društvo je imelo glavno letno sejo dne 21. decembra. Na tej seji so bili izvoljeni sledeči uradniki za leto 1925:

Predsednik Math Prijanovich, podpredsednik John Simonich, tajnik Joseph Jakše, podtajnik Anton Zlatorepec, blagajnik Math Jakše, nadzorni odbor:

John Badovinac, Joseph Vajdič, Anton Zlatorepec; bolniški odbor: Peter Zugel za Virginijo John Vajdetič, za North Side Anton Stefančić, za Mount Iron Joseph Petričević, za Eveleth John Videc, za Buhl Math Rauch za Gilbert, Minn., zastavonoša John Žagar in Math Bavevich, maršal John Markovich.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, kateri bolni član se ne bo javil bolniškemu obiskovalcu v slučaju obolesti ali okrevanja, ne bo opravičen do bolniške podpore. Prosim vas torej, da to določbo vpoštevate.

S sobratiskim pozdravom, Joseph Jakše, tajnik.

Društvo sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill.

Vsem članom našega društva se uljudno naznanja, da bomo imeli prihodnjo mesečno sejo v soboto dne 10. januarja ob 8. uri zvečer. Ker je bilo na letni seji sklenjeno, da se vrše seje vsako drugo soboto v mesecu in ne več ob nedeljah, zato naj vsak član to dobro zapomni in naj se prihodnje seje gotovo vdeleži. Na tej seji bomo imeli veliko važnega zaradi naše maršalke veselice, katero bomo priredili dne 11. januarja ob 7. uri zvečer v šolski dvorani. Ponovno vas prosim, da naj se vsak član, brez izjeme, vdeleži prihodnje seje in tudi veselice, ker le tako se lahko dosti doberga ukrene, če je dosti članov navzočih. Kličem torej vsem: Na avidenje!

S sobratiskim pozdravom do vsega članstva in glavnega odbora naše K. S. K. Jednote. Vsem želimo srečno in blagoslovljeno leto 1925.

Joseph Fajfar, predsednik.

Društvo sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind.

Ker smo ravno ob nastopu novega leta in je navada, da v tem času vsak podjetnik ali posameznik sestavlja svoje načrte za izboljšanje svojega podjetja, tako so ravnavla te dni tudi razna krajevna društva, da bi v novem letu bolj napredovala. Med temi je tudi naše društvo sv. Alojzija, št. 52, ki je izdelalo načrt, da proslavi 25 letnico svojega obstanka.

Stopimo torej za četrstoletja nazaj v leto 1900; tedaj so semkaj iz stare domovine prihajajoči rojaki pričeli spoznavati potrebo podpornega društva tudi v naši naselbini, nakar so začeli delati tozadevne načrte. In res je bilo ustanovljeno naše društvo dne 6. maja, 1900, ki se je priključilo h K. S. K. Jednoti. Priznati moramo, da dolga in težavna so bila ta leta, toda naše društvo je vseeno krepko naprej stopalo po svoji začrtani poti. Vse razne težkoče je društvo prestalo, s krepko voljo ustanovnikov in poznejših uradnikov, da se je društvo postavilo na trdno podlagu. Nekaj izmed ustanovnikov je še danes živih in med nami; med temi je tudi naš prvobornik in še danes vedno vnet član za napredek društva, brat Jakob Stegar, ker se je že mnogo trudil za to društvo, mu gre vsa čast in hvala za njegovo delo.

Da se pa dobro pripravimo za slavnost 25. letnice, je društvo začelo še v letu 1924 delati načrte za srebrni jubilej, ki se bo vršil dne 2. in 3. maja, 1925; to se bo vršilo ravno v dnevih, ko bo društvo staro 25 let. V ta namen se je društvo odločilo, da priredi dne 2. maja (v soboto) večer prosto zabavo; za plesalnice bo igrala izvrstna godba, za dober prigrizek bo skrbel odbor. Na to zabavo bomo povabili vse tukajšnje rojake in rojakinje. Članstvo raznih tukajšnjih društev še da-

nes uljudno vabimo, da bi se blagovolili naše slavnosti v polnem številu vdeležiti, ker to bo prva slavnost 25 letnice katerega društva v naši naselbini. Upamo in želimo, da bi bila vdeležba mnogobrojna. Tedaj se bomo spominjali naših pionirjev, ki so pred 25 leti započeli težavno delo, ter isto še danes nadaljujejo kelikor je še živih med nami.

V nedeljo zjutraj 3. maja se društvo vdeleži slovesne sv. maše ob 10. uri; za to priliko bomo povabili vsa tukajšnja društva, da se vdeležijo velike parade v cerkev, po maši pa zopet nazaj v dvorano.

Za ravno isti dan (nedeljo popoldne), se namerava sklicati skupni shod vseh tu živčih Slovencev; na tem shodu bodo nastopili razni povabljeni govorniki; med njimi bo več glavnih uradnikov naše K. S. K. Jednote. Ker bo to prvi sestanek vseh tukajšnjih rojakov in rojakinj povodom 25 letnice najstarejšega društva v Indianapolis, je želeli, da bi vsak posamezen rojak, rojakinja in razna društva sodelovala z nami pri tej redki slavnosti. Upamo, da nam bodo šla v tem oziru vsa tukajšnja bratska društva na roke, da ne bodo ta dan prirejali kake veselice, da bomo na ta način skupno in složno delovali za ugled naše slovenske naselbine.

Za danes naj to naznanilo zadostuje; češ čas se že zopet na tem mestu oglasimo. Ob nastopu novega leta pošiljam tem potom naše iskrene bratske pozdrave vsemu članstvu K. S. K. Jednote ter vsem glavnim uradnikom. Želimo vam kar največ uspeha v letu 1925!

Odbor dr. sv. Alojzija, št. 52, K. S. K. J., Indianapolis, Ind.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 53, Waukegan, Ill.

Naše društvo je imelo svojo letno sejo dne 14. decembra m. l. Na omenjeni seji se je volil odbor za leto 1925 s sledečim izidom:

Frank Jerina, predsednik; John Jerina, podpredsednik; August Cepon, tajnik; John Umek, podtajnik; Martin Svetec, blagajnik; Frank Kozina, za tri leta, Math Slana za dve leti in Jerry Remzgar za eno leto, nadzorniki; bolniški nadzorniki: za 10. cesto Frank Opeka, za Market St. Frank Petkovsek; maršal Frank Gostišar, reditelj John Grampovčnik, vratar John Bogataj, zastavonoša Math Setničar, Frank Artič, ml., društveni zdravnik Dr. L. B. Jolly.

S sobratiskim pozdravom, August Cepon, tajnik.

NAZNAILO.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 59 K. S. K. Jednote v Eveleth, Minn., je imelo svojo letno ali glavno sejo dne 14. decembra, na kateri se je volil odbor za tekoče leto 1925, izvoljeni so bili sledeči uradniki ter drugi odbor:

Predsednik Anton Zakrajšek, podpredsednik Valentin Čampa, tajnik Frank Peterlin, zapisnikar John Mihelič, blagajnik Anton Fritz, nadzorniki: Joe Lutihar, Anton Rozinka in Anton Nemanič, maršal John Maček, zastavonoša Alojz Petrič, Karol Korošec, John Bonač in Andrej Kvaternik, vratar Anton Boben.

Nadalje smo prejeli prošnjo cerkvenega odbora za eno sliko, ker se namerava to leto cerkev sklicati; prošnja je bila odobrena a pripombo, da se za potrebnih denar napravi veselico, oziroma kako igro; kar pa preostane, se spravi v društveno blaginjo, ker je skoraj prazna.

Nadalje naznanjam vsem sobratom ali članom, da kdor še ni Spominske knjige prejel, da se dobio edino pri meni na domu. Zatorej vas prosim, da se zgledate, ker jih imam še dosti za oddati. Sicer je vsakega člana dolžnost, da se vdeleži

glavne seje, pa ker vpoštevamo vaš vzrok zakaj se niste vdeležili glavne seje, da naš prostor ne zadostuje ali ni primeren za veliko društvo kakor je naše, da bi pa od zunaj stali in notri gledali je pa premrzlo. Dragi sobratje, kako moremo napredovati na tak način? Žalostno! Slovenci na Eveleth, ki tvorimo večino med vsemi drugimi narodni in še vedno nimamo svoje lastne dvorane, da bi odgovarjala našim potrebam. Rojaki na Evelethu, potrudimo se vendar že enkrat in darujemo vsak po \$25 ali eni malo več in eni malo manj po zmožnosti in plansana bo.

Nadalje se ponovno prav lepo zahvalim vsem članom, ker so mi na mojo pripombo, da jaz že prevzamem urad ali to plačo, katero jaz prejmem \$50 na leto 350 članov obeh oddelkov ne zadostuje samo za čevlje in res so mi prostovoljno povisali plačo za \$10. No, sem si mislil sedaj pa že vendar dostuje za čevlje ali kaj hitro zatem mi na misel pride, da poleti rabim avtomobil in zatem sem si pa takoj mislil, da se že še shaja z \$50. Sedaj pa kaj hočem? Ali se odpovedati za povisane plače sobratom to zopet ne gre ali več plače kakor jo za čevlje potrebujem zopet počem in odločil sem se tako, da bom ali sem pripravljen dati nagrado iz svojega žepa članom enemu ali dvema za 10 članov \$10 ali trem ali štirim za 20 članov \$20. Zatorej potrudite se; lahko se jih še dobi; zadovoljen sem z vsem, naj bo ali nosi hlače ali kikklo ali pa oboje po novi modi.

Vam želimo srečno in zdravo Novo leto, vsem udani

Frank Beterlin, tajnik.

Društvo Vitezi sv. Martina, št. 75, La Salle, Ill.

Tem potom naznanjam članstvu našega društva, da se bodo vršile volitve novega društvenega odbora za tekoče leto tretjo nedeljo v tem mesecu, to bo dne 18. januarja. Cenjeno članstvo! Kakor vidim, se za lepe opomine nič ne zmenite; torej kdor se ne bo vdeležil glavne seje, ki je vendar samo enkrat v letu, ga bo zadela kazen po pravilih.

S sobratiskim pozdravom, Frank Mallie, tajnik.

Društvo Vitezi sv. Martina, št. 75, La Salle, Ill.

Naše društvo je imelo svojo letno sejo dne 14. decembra m. l. Na omenjeni seji se je volil odbor za leto 1925 s sledečim izidom:

Frank Jerina, predsednik; John Jerina, podpredsednik; August Cepon, tajnik; John Umek, podtajnik; Martin Svetec, blagajnik; Frank Kozina, za tri leta, Math Slana za dve leti in Jerry Remzgar za eno leto, nadzorniki; bolniški nadzorniki: za 10. cesto Frank Opeka, za Market St. Frank Petkovsek; maršal Frank Gostišar, reditelj John Grampovčnik, vratar John Bogataj, zastavonoša Math Setničar, Frank Artič, ml., društveni zdravnik Dr. L. B. Jolly.

S sobratiskim pozdravom, August Cepon, tajnik.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 59 K. S. K. Jednote v Eveleth, Minn., je imelo svojo letno ali glavno sejo dne 14. decembra, na kateri se je volil odbor za tekoče leto 1925, izvoljeni so bili sledeči uradniki ter drugi odbor:

Predsednik Anton Zakrajšek, podpredsednik Valentin Čampa, tajnik Frank Peterlin, zapisnikar John Mihelič, blagajnik Anton Fritz, nadzorniki: Joe Lutihar, Anton Rozinka in Anton Nemanič, maršal John Maček, zastavonoša Alojz Petrič, Karol Korošec, John Bonač in Andrej Kvaternik, vratar Anton Boben.

Nadalje smo prejeli prošnjo cerkvenega odbora za eno sliko, ker se namerava to leto cerkev sklicati; prošnja je bila odobrena a pripombo, da se za potrebnih denar napravi veselico, oziroma kako igro; kar pa preostane, se spravi v društveno blaginjo, ker je skoraj prazna.

Nadalje naznanjam vsem sobratom ali članom, da kdor še ni Spominske knjige prejel, da se dobio edino pri meni na domu. Zatorej vas prosim, da se zgledate, ker jih imam še dosti za oddati. Sicer je vsakega člana dolžnost, da se vdeleži

glavne seje, pa ker vpoštevamo vaš vzrok zakaj se niste vdeležili glavne seje, da naš prostor ne zadostuje ali ni primeren za veliko društvo kakor je naše, da bi pa od zunaj stali in notri gledali je pa premrzlo. Dragi sobratje, kako moremo napredovati na tak način? Žalostno! Slovenci na Eveleth, ki tvorimo večino med vsemi drugimi narodni in še vedno nimamo svoje lastne dvorane, da bi odgovarjala našim potrebam. Rojaki na Evelethu, potrudimo se vendar že enkrat in darujemo vsak po \$25 ali eni malo več in eni malo manj po zmožnosti in plansana bo.

Nadalje se ponovno prav lepo zahvalim vsem članom, ker so mi na mojo pripombo, da jaz že prevzamem urad ali to plačo, katero jaz prejmem \$50 na leto 350 članov obeh oddelkov ne zadostuje samo za čevlje in res so mi prostovoljno povisali plačo za \$10. No, sem si mislil sedaj pa že vendar dostuje za čevlje ali kaj hitro zatem mi na misel pride, da poleti rabim avtomobil in zatem sem si pa takoj mislil, da se že še shaja z \$50. Sedaj pa kaj hočem? Ali se odpovedati za povisane plače sobratom to zopet ne gre ali več plače kakor jo za čevlje potrebujem zopet počem in odločil sem se tako, da bom ali sem pripravljen dati nagrado iz svojega žepa članom enemu ali dvema za 10 članov \$10 ali trem ali štirim za 20 članov \$20. Zatorej potrudite se; lahko se jih še dobi; zadovoljen sem z vsem, naj bo ali nosi hlače ali kikklo ali pa oboje po novi modi.

Vam želimo srečno in zdravo Novo leto, vsem udani

Frank Beterlin, tajnik.

Društvo Marije Pomagaj, št. 79, Rockdale, Ill.

Naše društvo je imelo svojo letno sejo dne 14. decembra m. l., na kateri je bil izvoljen sledeči odbor za tekoče poslovno leto:

Frank Terlep, predsednik; Felix Jamnik, podpredsednik; Matthew Buchar, tajnik; Jacob Konte, zapisnikar; John Kralj, ml., blagajnik; nadzorni odbor: Frank Zupancič, Thomas Buchar in Ludwig Solnce; bolniški odbor: John Kralj, st., Alois Zaletel in Marko Znidarsich; zastavonoša: Martin Kambich, ml. in Frank Mustar; banderonoša Rafael Stukel, Ludwig Lazar in George Stukel; reditelj Jacob Solnce, društveni zdravnik Dr. Martin Ivec.

Sobratiski pozdrav vsem članom in članicam našega društva in vsemu članstvu K. S. K. Jednote; dalje voščim srečno in veselo Novo leto 1925.

Matthew Buchar, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 12, Forest City, Ja.

Naše društvo je imelo svojo glavno letno sejo dne 14. decembra m. l., na kateri je bil izvoljen sledeči odbor za tekoče poslovno leto:

Predsednik John Dečman, Box 529, Forest City, Pa.; podpredsednik Josip Glavič, Vandling, Pa.; prvi tajnik Frank Zidar, Box 672, Forest City, Pa.; drugi tajnik Frank Telban, blagajnik Gregor Verhovšek, nadzorni odbor: John Telban, Ignac Pancar, John Kamin, bolniška nadzornica: Anton Borštnik, Frank Pevc I., sprejemni odbor: Frank Oražim, Frank Pancar, vratar Josip Zidar, redar Martin Omahn, zastavonoša Frank Volk, ml., banderonoša John Tornič, maršala Ignac Pancar, Louis Omahn, poslanec za Forest City: Jernej Intihar, Stefan Grčman, Frank Krašovec, Brownale Anton Markl, društveni zdravnik: Dr. C. R. Knapp, Dr. G. T. McGuire, Dr. B. E. Costello, Dr. Franklin.

Društvo ima svoje redne mesečne seje vsako drugo nedeljo v mesecu v Mestni dvorani.

Prav veselo, zdravo in srečno Novo leto želimo vsemu članstvu K. S. K. Jednote!

Frank Zidar, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 16, Virginia, Minn.

Naše društvo je imelo glavno letno sejo dne 21. decembra. Na tej seji so bili izvoljeni sledeči uradniki za leto 1925:

Predsednik Math Prijanovich, podpredsednik John Simonich, tajnik Joseph Jakše, podtajnik Anton Zlatorepec, blagajnik Math Jakše, nadzorni odbor:

John Badovinac, Joseph Vajdič, Anton Zlatorepec; bolniški odbor: Peter Zugel za Virginijo John Vajdetič, za North Side Anton Stefančić, za Mount Iron Joseph Petričević, za Eveleth John Videc, za Buhl Math Rauch za Gilbert, Minn., zastavonoša John Žagar in Math Bavevich, maršal John Markovich.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, kateri bolni član se ne bo javil bolniškemu obiskovalcu v slučaju obolesti ali okrevanja, ne bo opravičen do bolniške podpore. Prosim vas torej, da to določbo vpoštevate.

S sobratiskim pozdravom, Joseph Jakše, tajnik.

Društvo sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill.

Vsem članom našega društva se uljudno naznanja, da bomo imeli prihodnjo mesečno sejo v soboto dne 10. januarja ob 8. uri zvečer. Ker je bilo na letni seji sklenjeno, da se vrše seje vsako drugo soboto v mesecu in ne več ob nedeljah, zato naj vsak član to dobro zapomni in naj se prihodnje seje gotovo vdeleži. Na tej seji bomo imeli veliko važnega zaradi naše maršalke veselice, katero bomo priredili dne 11. januarja ob 7. uri zvečer v šolski dvorani. Ponovno vas prosim, da naj se vsak član, brez izjeme, vdeleži prihodnje seje in tudi veselice, ker le tako se lahko dosti doberga ukrene, če je dosti članov navzočih. Kličem torej vsem: Na avidenje!

S sobratiskim pozdravom do vsega članstva in glavnega odbora naše K. S. K. Jednote. Vsem želimo srečno in blagoslovljeno leto 1925.

Joseph Fajfar, predsednik.

Društvo sv. Alojzija, št. 52, Indianapolis, Ind.

Ker smo ravno ob nastopu novega leta in je navada, da v tem času vsak podjetnik ali posameznik sestavlja svoje načrte za izboljšanje svojega podjetja, tako so ravnavla te dni tudi razna krajevna društva, da bi v novem letu bolj napredovala. Med temi je tudi naše društvo sv. Alojzija, št. 52, ki je izdelalo načrt, da proslavi 25 letnico svojega obstanka.

Stopimo torej za četrstoletja nazaj v leto 1900; tedaj so semkaj iz stare domovine prihajajoči rojaki pričeli spoznavati potrebo podpornega društva tudi v naši naselbini, nakar so začeli delati tozadevne načrte. In res je bilo ustanovljeno naše društvo dne 6. maja, 1900, ki se je priključilo h K. S. K. Jednoti. Priznati moramo, da dolga in težavna so bila ta leta, toda naše društvo je vseeno krepko naprej stopalo po svoji začrtani poti. Vse razne težkoče je društvo prestalo, s krepko voljo ustanovnikov in poznejših uradnikov, da se je društvo postavilo na trdno podlagu. Nekaj izmed ustanovnikov je še danes živih in med nami; med temi je tudi naš prvobornik in še danes vedno vnet član za napredek društva, brat Jakob Stegar, ker se je že mnogo trudil za to društvo, mu gre vsa čast in hvala za njegovo delo.

Da se pa dobro pripravimo za slavnost 25. letnice, je društvo začelo še v letu 1924 delati načrte za srebrni jubilej, ki se bo vršil dne 2. in 3. maja, 1925; to se bo vršilo ravno v dnevih, ko bo društvo staro 25 let. V ta namen se je društvo odločilo, da priredi dne 2. maja (v soboto) večer prosto zabavo; za plesalnice bo igrala izvrstna godba, za dober prigrizek bo skrbel odbor. Na to zabavo bomo povabili vse tukajšnje rojake in rojakinje. Članstvo raznih tukajšnjih društev še da-

nes uljudno vabimo, da bi se blagovolili naše slavnosti v polnem številu vdeležiti, ker to bo prva slavnost 25 letnice katerega društva v naši naselbini. Upamo in želimo, da bi bila vdeležba mnogobrojna. Tedaj se bomo spominjali naših pionirjev, ki so pred 25 leti započeli težavno delo, ter isto še danes nadaljujejo kelikor je še živih med nami.

V nedeljo zjutraj 3. maja se društvo vdeleži slovesne sv. maše ob 10. uri; za to priliko bomo povabili vsa tukajšnja društva, da se vdeležijo velike parade v cerkev, po maši pa zopet nazaj v dvorano.

Za ravno isti dan (nedeljo popoldne), se namerava sklicati skupni shod vseh tu živčih Slovencev; na tem shodu bodo nastopili razni povabljeni govorniki; med njimi bo več glavnih uradnikov naše K. S. K. Jednote. Ker bo to prvi sestanek vseh tukajšnjih rojakov in rojakinj povodom 25 letnice najstarejšega društva v Indianapolis, je želeli, da bi vsak posamezen rojak, rojakinja in razna društva sodelovala z nami pri tej redki slavnosti. Upamo, da nam bodo šla v tem oziru vsa tukajšnja bratska društva na roke, da ne bodo ta dan prirejali kake veselice, da bomo na ta način skupno in složno delovali za ugled naše slovenske naselbine.

Za danes naj to naznanilo zadostuje; češ čas se že zopet na tem mestu oglasimo. Ob nastopu novega leta pošiljam tem potom naše iskrene bratske pozdrave vsemu članstvu K. S. K. Jednote ter vsem glavnim uradnikom. Želimo vam kar največ uspeha v letu 1925!

Odbor dr. sv. Alojzija, št. 52, K. S. K. J., Indianapolis, Ind.

Frank Terlep, predsednik; Felix Jamnik, podpredsednik; Matthew Buchar, tajnik; Jacob Konte, zapisnikar; John Kralj, ml., blagajnik; nadzorni odbor: Frank Zupancič, Thomas Buchar in Ludwig Solnce; bolniški odbor: John Kralj, st., Alois Zaletel in Marko Znidarsich; zastavonoša: Martin Kambich, ml. in Frank Mustar; banderonoša Rafael Stukel, Ludwig Lazar in George Stukel; reditelj Jacob Solnce, društveni zdravnik Dr. Martin Ivec.

Sobratiski pozdrav vsem članom in članicam našega društva in vsemu članstvu K. S. K. Jednote; dalje voščim srečno in veselo Novo leto 1925.

Matthew Buchar, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 12, Forest City, Ja.

Naše društvo je imelo svojo glavno letno sejo dne 14. decembra m. l., na kateri je bil izvoljen sledeči odbor za tekoče poslovno leto:

Predsednik John Dečman, Box 529, Forest City, Pa.; podpredsednik Josip Glavič, Vandling, Pa.; prvi tajnik Frank Zidar, Box 672, Forest City, Pa.; drugi tajnik Frank Telban, blagajnik Gregor Verhovšek, nadzorni odbor: John Telban, Ignac Pancar, John Kamin, bolniška nadzornica: Anton Borštnik, Frank Pevc I., sprejemni odbor: Frank Oražim, Frank Pancar, vratar Josip Zidar, redar Martin Omahn, zastavonoša Frank Volk, ml., banderonoša John Tornič, maršala Ignac Pancar, Louis Omahn, poslanec za Forest City: Jernej Intihar, Stefan Grčman, Frank Krašovec, Brownale Anton Markl, društveni zdravnik: Dr. C. R. Knapp, Dr. G. T. McGuire, Dr. B. E. Costello, Dr. Franklin.

Društvo ima svoje redne mesečne seje vsako drugo nedeljo v mesecu v Mestni dvorani.

Prav veselo, zdravo in srečno Novo leto želimo vsemu članstvu K. S. K. Jednote!

Frank Zidar, tajnik.

Društvo sv. Jožefa, št. 16, Virginia, Minn.

Naše društvo je imelo glavno letno sejo dne 21. decembra. Na tej seji so bili izvoljeni sledeči uradniki za leto 1925:

Predsednik Math Prijanovich, podpredsednik John Simonich, tajnik Joseph Jakše, podtajnik Anton Zlatorepec, blagajnik Math Jakše, nadzorni odbor:

John Badovinac, Joseph Vajdič, Anton Zlatorepec; bolniški odbor: Peter Zugel za Virginijo John Vajdetič, za North Side Anton Stefančić, za Mount Iron Joseph Petričević, za Eveleth John Videc, za Buhl Math Rauch za Gilbert, Minn., zastavonoša John Žagar in Math Bavevich, maršal John Markovich.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, kateri bolni član se ne bo javil bolniškemu obiskovalcu v slučaju obolesti ali okrevanja, ne bo opravičen do bolniške podpore. Prosim vas torej, da to določbo vpoštevate.

S sobratiskim pozdravom, Joseph Jakše, tajnik.

Društvo sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill.

Vsem članom našega društva se uljudno naznanja, da bomo imeli prihodnjo mesečno sejo v soboto dne 10. januarja ob 8. uri zvečer. Ker je bilo na letni seji sklenjeno, da se vrše seje vsako drugo soboto v mesecu in ne več ob nedeljah, zato naj vsak član to dobro zapomni in naj se prihodnje seje gotovo vdeleži. Na tej seji bomo imeli veliko važnega zaradi naše maršalke veselice, katero bomo priredili dne 11. januarja ob 7. uri zvečer v šolski dvorani. Ponovno vas prosim, da naj se vsak član, brez izjeme, vdeleži prihodnje seje in tudi veselice, ker le tako se lahko dosti doberga ukrene, če je dosti članov navzočih. Kličem torej vsem: Na avidenje!

S sobratiskim pozdravom do vsega članstva in glavnega odbora naše K. S. K. Jednote. Vsem želimo srečno in blagoslovljeno leto 1925.

\$250, \$500, 1.000, \$1.500 ili 2.000. Od 40 do 45 godine za \$250, \$500 ili \$1.000. Od 45 do 50 godine za \$250 ili \$500. Od 50 do 55 godine samo za \$250. Bolestna podpora znaša \$7 na teden pri društvu. Za razne operacije od \$50 do \$100 itd.

Djecu spremamo od 1 do 16 godine, zanje je ista osmrtnina, koji je starije više je osmrtnina.

Daklem vabim sve rojake, ko još nisu nikdije organizirani neka se daju vpisati u naše redove, ne buju se nikad pokajali. S tem zaključujem ovaj dopis i prisrečno pozdravljam sve članice i članice našega društva oba oddelka i K. S. K. Jednote. Zeljim svima veselo sretno leto 1925 i dobrega uspeha pri dobitvanju novega članstva.

Vaš udani Matt Brozanić, tajnik. 95 — 44th St., Pittsburgh, Pa.

Društvo sv. Mihalja, br. 163, Pittsburgh, Pa.

Naznanjam cenjenim članom i članicam našega društva, da se bu obdržavala dojuča svednica dne 11. januarja u običnoj prostoriji točno u 2 sata posle podne.

Bračo i sestre! Na istu buduču svednico ste naprošeni svi da prisustvujete u večer broj, jer je ovo prva svednica ovega leta 1925, i na istoj imamo vrlo važni točka na dnevnem redu, koje su zaostale od prošle godišnje svednice 14. decembra, 1924. Isto budemo podnesli društveno finančno poročilo za godinu 1924; istotako bu se dalo poročilo o pristuplih, odstoplih članov, itd., tako da bomo znali, koliko smo prihranili prošlega leta 1924 v članstvu i blagajni. Zato isto prosim da ne bi nikoli zamudil one svednice; da bu čul sam zašto se izdava novac; pa ne bu sila nikomu popitevati kako je bilo na svednici; bu svatko sam čul.

Bračo i sestre! Sada bi vas opomenil da bi bolj redno plačivali svoje asemente, jer prošlega leta decembra je puno ostalo dužnih. Dobro sam pustil zato; kaj so se bližali božični blagdnani, pak je bilo vsakem treba više zanimanja. Ali napred bračo i sestre. Držite se točno pravil i naznanil društveni. Ja ču svakega suspendati kad bu dužan dva meseca; to si dobro zapamtite i posle krivnju sebi pripišite a ne meni.

Još vas opominjam to jest otace i majke, koji mislite platiti za decu za celo leto asement, do bi došli predpoldan k meni ili pak u prostoriju vašje od 12. ure naprej, jer bum imal več posla kada se bu za celo leto plačalo. I ja vas prosim, koji ste moguči, da bi to stvorili i platili za decu za celo leto bu bolj po mene i po vas.

Sada vas opominjam da isto koji bute dopeljali nove članice ili članice ili decu, prosim da, bi je dopeljali ranije, pak bumo zvali Dr. J. V. Graheka kakor je bil na prošroj svednici tako je isto po članstvu predloženo i odobreno.

Kakor sam već opomenil više puta bračo i sestre, nastala je nova godina i nova sreča. Znače da je velika kampanja razpisana za velike nagrade. Sva ki po enega člana dopeljajte eto društvu pomoč blabajne. Drugo kaj nas je više, jesmo jači i ponosniji. Ne žalite mene kaj bum imal više posla; pazite da cam pošteno vašo plaču odslužim. Još su tri meseci do zaključka kampanje; zato vas prosim da složno na delo svi skupa.

Sa sobratskim pozdravom. Matt Brozanić, tajnik.

Društvo sv. Jozefa, št. 169, Cleveland, O.

Naše društvo je na svoji redni letni seji dne 8. decembra izvolilo sledeče odbornike za leto 1925:

Predsednik Karol Skebe, tajnik Ernest Terpin, blagajnik Leopold Koler, zapisnikar John

in obede. Hvala društvom na prirejenem Silvestrovem večeru, kjer sem užival toliko zabave, čestitk, petja in pozdravov, kar so priredila skupna društva K. S. K. Jednote kakor tudi J. S. K. Jednote skupaj s pevskimi društvii "Prešern," "Triglav" in tamburaško društvo "Ilirija." Zahvalo sem tudi, dolžan cenjeni družini Radović za gostoljubnost v njihovi hiši, ki mi je tako ugajala, da sem zamudil nad vse zanimivo igro v K. S. Domu, prirejeno po šolski mladini fare Matere Božje pod vodstvom šolskih zester in Rev. Josip Skurja. Žal mi je, da sem to zamudil zato, ker so se rojaki o tej prireditvi tako pohvalno izražali, da je bila vredna za osebo najmanj \$10; potem lahko vidite, koliko sem s tem zamudil. S tem pa ne mislim žaliti družine Radović, ker jaz mislim, da je tudi taka gostija kot smo jo imeli pri Radoviću vredna več dolarjev in s tem sem zadovoljen; drugič pa bom pazil, da take lepe šolske igre ne bom zamudil. Dalje prosim vse one, ki so me vabili na poset, pa nisem mogel priti, naj mi zaenkrat oprostijo; o bisk bom za gotovo nadomestil prihodnjič; saj se še vidimo!

Zahvaliti se moram tudi sobratu Frank Trempšu, kateri je vodil Silvestrovo slavnost tako izborno; dalje John Golobiču in Mihael Tomšič, za spremljevanje k Radoviću in nazaj. Zahvalo izrekam tudi še osebnim prijateljem Mr. George Vrbanc, Mr. Fr. Golob, Ignacij Podvasnik in John Balkovec za najzadnje lepo zabavo ter spremstvo do postaje. Vse je šlo O. K., le mala neprilika je nastala ponoči v mojem kovčku, povzročivša neznatno škodo. Živeji vrli Pittsburgian! Vdani vam Anton Grdina, glavni predsednik KSKJ, Cleveland, O., 2. januarja, '25.

ZAHVALA ZA VOŠČILA. Misleč, da se bom mogel zahvaliti vsakemu posebej pismenim potom za premnoga božična in novoletna voščila in nekatere darila, sem moral to opustiti radi premnogostevnih pisem, dopisnic in razglednic. Zatorej na temu mestu izrekam vsem in vračam vsem iz dna srca isto, kar ste mi voščili in želeli in se vas bom spominjal v bodočnosti. Posebna hvala še društvom sv. Cirila in Metoda in Kraljica Majnika v Sheboyganu, Wis., za poslani dar; mnogokrat se bom spomnil na vas.

Vsa ta voščila pa mi bodo v veliko oporo za moje bodoče delovanje na vrtu K. S. K. Jednote. Delujmo roka v roki, ker ste vi z menoj, bom tudi jaz z vami.

A. Grdina, glavni predsednik.

ZAHVALA. S tem izrekava lepo zahvalo vsem onim, ki so nam poslali voščila za božične praznike in za srečno Novo leto.

Tudi mi želimo vsem našim prijateljem veliko božjega blagoslova v tem novem letu. Mr. in Mrs. John Grayhack, Joliet, Ill., 1. januarja, 1925.

CAST, KOMUR CAST!

DOBATEN POPRAVEK K IZDAJI SPOMINSKE KNJIGE.

Pri izdaji naše Spominke knjige je bilo skoro najbolj naporno delo z raznimi slikami, kojih je vseh skupaj 256! Pri vsem tem ogromnem številu slik ste se nam žal urinili samo dve napaki; eno smo stavili k društvu št. 144, kamor ne spada, eno smo pa pri društvu sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill., izpustili, namreč sliko glavnega ustanovnika označenega društva, brata John Wukshinicha. Njegova mala slika se je namreč pri naptilu klišeev zametala za neko večjo, vsled česar se ni tega klišee naredilo in označena slike priobčilo. Sliko smo po skrbnem pregledovanju

našli, ko je bila knjiga že gotova.

Da ne bo brat Wukshinich valed tega morda užaljen, pri našamo njegovo sliko v današnji izdaji "Glasila" s tozadevnim popravkom.

V zgodovini društva sv. Alojzija, št. 47 je med ustanovniki označeno tudi ime brata Wukshinicha, ki je bil poleg tega tudi prvi blagajnik navedenega društva, kasneje je bil dolgo vrsto let tajnik.

Brat Wukshinich je znan članstvu naše Jednote še izza XIV. konvencije v Jolietu, Ill., ko je bil izvoljen porotnim odbornikom, vdeležil se je že tudi več konvencij.

je bilo v peterih pristnih slovenskih vaseh (Dedonci, Potrna, Slovenska Gorica, Zenkovi in Zetinci) 774 Slovencev in 92 Nemcev. Leta 1910 pa le 265 Slovencev in 468 Nemcev. Celotno gotovo je, da se v te vase niso priselili Nemci, ampak da so to le Slovenci, ki so leta 1910. napovedali nemški obševni jezik. Ravno tako je veliko nemškutarjev v Radgoni in v treh, zdaj že precej pomembnih občinah (Stara-Nova vasica, Farovci in Pridova), tako da imajo Slovenci tudi v etnografskem ozirju večino.

Vse to je bilo znano izvedencem mirovne konference. Pofesor dr. Fr. Kovačič je v francoski publikaciji naše etnografske sekcije "La Styrie" (4,23) z etnografsko karto o štajerski meji (Carte ethnographique de la Styrie d' apres le statistique officielle autrichienne de 1910) to razložil.

Radgona je bila že po početku slovenski kraj. V devetem stoletju je bila središče slovenskega plemena "Dudlebov." Ime ji je dal slovenski knez Radigoj (Prekmurci izgovarjajo namesto Radgona Radgonja). Radgona je bila že za časa madžarskih in turških navalov važna trdnjava ter gospodarsko in kulturno središče za celo Murško polje do Ljutomera. Radgona je bila sedež župe (Amt) za Murško polje in prastare župnije Murškega polja. Leta 1598. je bil po posebni komisiji odstavljen evanđeljski sodnik in nastavljen katoliški; oba imata slovenski imeni. Poveljnik vojaške čete, ki je spremljala to komisijo, Paar, je z zaničevanjem imenoval radgonske prebivalce windische Khnoepf, kateri zgočovinski dokument nam torej priča o starem slovenskem prebivalstvu v Radgoni.

Slovenski značaj Radgone in okolice se je vzdržal celo do danes v cerkvi in deloma v šoli. Šole so seve v mestu za vso župnijo nemške; zato znajo vsi prebivalci, razeh priseljnih Prekmurcev, tudi za silo nemško. (V peterih slovenskih vaseh se govori doma skoro izključno le slovenski.) Vendar so se smeli učiti Slovenci slovenski katekizem in sicer ne le v okoliški šoli, ampak tudi v mestni ljudski in meščanski šoli. Župnijska cerkev je sicer nemška, vendar pa sta nastavljena po dva slovenska duhovnika; v drugi mestni cerkvi Materē božje pa je vsako nedeljo in vsak praznik slovenska služba božja s slovenskih petjem in slovensko pridigo.

V Žetincih je bil rojen duhovnik in slovenski pisatelj Andrej Gutman (umrl leta 1850). V peterih slovenskih vaseh je tudi v zadnjem času bilo mnogo narodnih dijakov; mnogo izmed njih se je posvetilo duhovskemu poklicu, ki delujejo v sekovskih (graški) škofiji, zlasti na krajih, kjer potrebujejo slovenske duhovnike. V Radgoni je bil kaplan tudi Peter Danjko, rojen v Gornji Radgoni 1787, umrl kot dekan pri Veliki Nedeļji leta 1873, ki je v Radgoni izdajal in dajal tiskati v svojem pravopisu "danjčici" svoje znamenite knjige. V danjčici je tudi pisal Anton Šerf, rojen v Radgoni 1798, umrl kot župnik v Svetinjah leta 1882.

Radgona je bila po prevratu od jugoslovenskih čet pod poveljstvom nadporočnika Zeilhoferja zasadena in prebivalstvo, zlasti iz okolice, se je z veseljem udeleževalo slovenskih shodov. Ko pa je bila odločena Avstriji, so jugoslovenski uradi in vojaki po več tednih zapustili mesto in kmalu nato tudi kolodvor z železnico Radgona-Spilje. Malo prej pa so izpraznili nemške čete apaško kotlino, ki so jo do tedaj imele v oblasti. Župnjia Apače je spadala do leta 1852. k dekaniji Sv. Lenarta v Slovenskih goricah. Od tega časa naprej se je nemštvo v tej župniji začelo širiti, slovenske pridige so bile vedno

bolj redke. V nekaterih vaseh je bilo naseljenih že več prekmurskih Slovencev kakor domačih štajerskih Slovencev, ki so se s šolo in upravo odtujili svojemu rodu. Z jugoslovenskim državljanstvom so dobili obojni Slovenci pobudo k zopetni stari narodni zavesti in župnija pride menda zopet k svoji stari št-lenarski dekaniji, ali pa k ljutomerski, kakor zdaj spada v političnem ozirju k ljutomerskemu glavarstvu.

(Dalje prihodnjič)

Govoriti naivno je stokrat lažje, kakor pa najti koga, da bi govor poslušal.

Nekateri zaročenci napravijo toliko denarja s svojimi izvoljenkami, da se celo ženiti ne morejo.

Mohorjeve knjige. Kdor želi knjige družbe sv. Mohorja za leto 1925, naj se obrne na zastopnika: Rev. J. M. Trunk, 424 W. 2nd St., Leadville, Colo. Cena je \$1.40 z vezanim molitvenikom, brez molitvenika \$1.

Članek 94.

Pravilno kopanje in oblačenje je važno. Otroka je treba kopati sicerhmi dan, dokler zdravnik drugače ne določi. Zjutraj je najbolj pripraven čas za kopel (pred hranjenjem), lahko se ga pa koplje tudi zvečer, ako je bolj pripravo. Otroka se ne sme kopati najmanj eno uro po hranjenju. Pa tudi ne malo prej predno greste z njim ven.

Dokler ij popcek zaceljen se sme otroka umivati samo z gobo. Pozneje naj se ga koplje v mali banji. Najprej zlitte v banjo vroče vode, potem pa toliko časa privedajte mrzlo, da bo temperatura pripravna. Vodo za otrokovo kopel naj bu tako gorka kot je otrokovo telo, namreč 98 do 100 stopinj Fahrenheitja. Jako priporočljivo je uporabljati toploper pri kopeli. Taki toploperji so poceni, obenem so pa za stran točnosti velike važnosti. Če pa toplopera ni na razpolago, naj mati preiskusi gorkoto vode s komolcem. Če čutite prijetno gorkoto, je voda pravilna. Nikdar ne prilivajte vroče vode, kadar je otrok v banji. Prav lahko bi se zgodilo, da bi mu oparili nežno kožo.

Predno slečete otroka, se prepričajte, da je vse v redu. Pri rokah morate imeti obrisače, milo in pudrci. Milo mora biti najboljše, kar ga je mogoče dobiti, belo in brez duha. Potreba je le malo mila. Ko boste omili otroka, ga dobro obrisajte, da ne bo kaj mila ostalo na koži. Mati naj imi čiste rokce. Dobro naj pregleda obleko ča za kake pine v nji, da se otrok ne bo opraskal.

Pri kopanju najprej umijte otroku obraz in glavo. Glejte, da mu ne pride kaj mila oziroma milnice v oko. Za ta slučaj dajte otroku na oči zganjeno obrisačo, da ga boste čistili tekot umivanje glave.

Glavo in obraz mu popolnoma umijte ter temeljito in čisto izbrisajte. Zatem skrbno umijte vse telo z mehko čisto cunjno. Zatem izbrisajte s telesa vse milo. Obrisajte ga z gorkimi, čistimi obrisačami, nežno in previdno. Če je otrok skrbno posušen, je treba jako malo pudra. Čisti talcum naj se natrece v gube na koži pod rameni in drugimi sklepi, da se prepreči unetje.

V slučajih nervoznosti ali nespečnosti so priporočljive gorčične kopeli. Da pripravite tako kopel, pridenite zvrhno 2 žlice gorčice sestim galonovi gorke vode. Otroku naj bo v vodi dve ali tri minute. Zatem ga dobro zgrgnite ter ga takoj položite v posteljo. Ta način pnavadi povzroča ekrepujoče spanje. Gorčična kopel ni priporočljiva v gorkem vremenu, če tega ne svetuje zdravnik.

Pazite na nevarna znamenja slabe prehrane. Stevili starši slabohranjen otrok nimajo niti najmanjše ideje, da so njihovi otroci žrtev tega nevarnega stanja. Ali mislite, da bi bila res ena tretina šolskih otrok slabohranjena in pod težo, če bi vedeli njihovi starši za to? Slaba prehrana deluje na razno načine. Valed pomnjanja princiurc hrane in zadostnih množin se lahko podmisli vs sistem. Pojavi se tako hitro, da matere takoj ne spoznajo rizika, kateremu izpostavljajo svoje otroke. Zadržite svojega otroka s tem, da pridenite njegovi dnevni hrani Bordenovo Eagle Mleko. Zadnji strokovnjaki poskusi med šolskimi otroci so dokazali, da je Eagle Mleko izvanredno uspešno pri zdravljenju slabe prehrane.

Čitajte te članke vsak teden ter jih pripravite za bodočo uporabo.

in obede. Hvala društvom na prirejenem Silvestrovem večeru, kjer sem užival toliko zabave, čestitk, petja in pozdravov, kar so priredila skupna društva K. S. K. Jednote kakor tudi J. S. K. Jednote skupaj s pevskimi društvii "Prešern," "Triglav" in tamburaško društvo "Ilirija." Zahvalo sem tudi, dolžan cenjeni družini Radović za gostoljubnost v njihovi hiši, ki mi je tako ugajala, da sem zamudil nad vse zanimivo igro v K. S. Domu, prirejeno po šolski mladini fare Matere Božje pod vodstvom šolskih zester in Rev. Josip Skurja. Žal mi je, da sem to zamudil zato, ker so se rojaki o tej prireditvi tako pohvalno izražali, da je bila vredna za osebo najmanj \$10; potem lahko vidite, koliko sem s tem zamudil. S tem pa ne mislim žaliti družine Radović, ker jaz mislim, da je tudi taka gostija kot smo jo imeli pri Radoviću vredna več dolarjev in s tem sem zadovoljen; drugič pa bom pazil, da take lepe šolske igre ne bom zamudil. Dalje prosim vse one, ki so me vabili na poset, pa nisem mogel priti, naj mi zaenkrat oprostijo; o bisk bom za gotovo nadomestil prihodnjič; saj se še vidimo!

Zahvaliti se moram tudi sobratu Frank Trempšu, kateri je vodil Silvestrovo slavnost tako izborno; dalje John Golobiču in Mihael Tomšič, za spremljevanje k Radoviću in nazaj. Zahvalo izrekam tudi še osebnim prijateljem Mr. George Vrbanc, Mr. Fr. Golob, Ignacij Podvasnik in John Balkovec za najzadnje lepo zabavo ter spremstvo do postaje. Vse je šlo O. K., le mala neprilika je nastala ponoči v mojem kovčku, povzročivša neznatno škodo. Živeji vrli Pittsburgian! Vdani vam Anton Grdina, glavni predsednik KSKJ, Cleveland, O., 2. januarja, '25.

ZAHVALA ZA VOŠČILA. Misleč, da se bom mogel zahvaliti vsakemu posebej pismenim potom za premnoga božična in novoletna voščila in nekatere darila, sem moral to opustiti radi premnogostevnih pisem, dopisnic in razglednic. Zatorej na temu mestu izrekam vsem in vračam vsem iz dna srca isto, kar ste mi voščili in želeli in se vas bom spominjal v bodočnosti. Posebna hvala še društvom sv. Cirila in Metoda in Kraljica Majnika v Sheboyganu, Wis., za poslani dar; mnogokrat se bom spomnil na vas.

Vsa ta voščila pa mi bodo v veliko oporo za moje bodoče delovanje na vrtu K. S. K. Jednote. Delujmo roka v roki, ker ste vi z menoj, bom tudi jaz z vami.

A. Grdina, glavni predsednik.

ZAHVALA. S tem izrekava lepo zahvalo vsem onim, ki so nam poslali voščila za božične praznike in za srečno Novo leto.

Tudi mi želimo vsem našim prijateljem veliko božjega blagoslova v tem novem letu. Mr. in Mrs. John Grayhack, Joliet, Ill., 1. januarja, 1925.

CAST, KOMUR CAST!

DOBATEN POPRAVEK K IZDAJI SPOMINSKE KNJIGE.

Pri izdaji naše Spominke knjige je bilo skoro najbolj naporno delo z raznimi slikami, kojih je vseh skupaj 256! Pri vsem tem ogromnem številu slik ste se nam žal urinili samo dve napaki; eno smo stavili k društvu št. 144, kamor ne spada, eno smo pa pri društvu sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill., izpustili, namreč sliko glavnega ustanovnika označenega društva, brata John Wukshinicha. Njegova mala slika se je namreč pri naptilu klišeev zametala za neko večjo, vsled česar se ni tega klišee naredilo in označena slike priobčilo. Sliko smo po skrbnem pregledovanju

našli, ko je bila knjiga že gotova.

Da ne bo brat Wukshinich valed tega morda užaljen, pri našamo njegovo sliko v današnji izdaji "Glasila" s tozadevnim popravkom.

V zgodovini društva sv. Alojzija, št. 47 je med ustanovniki označeno tudi ime brata Wukshinicha, ki je bil poleg tega tudi prvi blagajnik navedenega društva, kasneje je bil dolgo vrsto let tajnik.

Brat Wukshinich je znan članstvu naše Jednote še izza XIV. konvencije v Jolietu, Ill., ko je bil izvoljen porotnim odbornikom, vdeležil se je že tudi več konvencij.

je bilo v peterih pristnih slovenskih vaseh (Dedonci, Potrna, Slovenska Gorica, Zenkovi in Zetinci) 774 Slovencev in 92 Nemcev. Leta 1910 pa le 265 Slovencev in 468 Nemcev. Celotno gotovo je, da se v te vase niso priselili Nemci, ampak da so to le Slovenci, ki so leta 1910. napovedali nemški obševni jezik. Ravno tako je veliko nemškutarjev v Radgoni in v treh, zdaj že precej pomembnih občinah (Stara-Nova vasica, Farovci in Pridova), tako da imajo Slovenci tudi v etnografskem ozirju večino.

Vse to je bilo znano izvedencem mirovne konference. Pofesor dr. Fr. Kovačič je v francoski publikaciji naše etnografske sekcije "La Styrie" (4,23) z etnografsko karto o štajerski meji (Carte ethnographique de la Styrie d' apres le statistique officielle autrichienne de 1910) to razložil.

Radgona je bila že po početku slovenski kraj. V devetem stoletju je bila središče slovenskega plemena "Dudlebov." Ime ji je dal slovenski knez Radigoj (Prekmurci izgovarjajo namesto Radgona Radgonja). Radgona je bila že za časa madžarskih in turških navalov važna trdnjava ter gospodarsko in kulturno središče za celo Murško polje do Ljutomera. Radgona je bila sedež župe (Amt) za Murško polje in prastare župnije Murškega polja. Leta 1598. je bil po posebni komisiji odstavljen evanđeljski sodnik in nastavljen katoliški; oba imata slovenski imeni. Poveljnik vojaške čete, ki je spremljala to komisijo, Paar, je z zaničevanjem imenoval radgonske prebivalce windische Khnoepf, kateri zgočovinski dokument nam torej priča o starem slovenskem prebivalstvu v Radgoni.

Slovenski značaj Radgone in okolice se je vzdržal celo do danes v cerkvi in deloma v šoli. Šole so seve v mestu za vso župnijo nemške; zato znajo vsi prebivalci, razeh priseljnih Prekmurcev, tudi za silo nemško. (V peterih slovenskih vaseh se govori doma skoro izključno le slovenski.) Vendar so se smeli učiti Slovenci slovenski katekizem in sicer ne le v okoliški šoli, ampak tudi v mestni ljudski in meščanski šoli. Župnijska cerkev je sicer nemška, vendar pa sta nastavljena po dva slovenska duhovnika; v drugi mestni cerkvi Materē božje pa je vsako nedeljo in vsak praznik slovenska služba božja s slovenskih petjem in slovensko pridigo.

V Žetincih je bil rojen duhovnik in slovenski pisatelj Andrej Gutman (umrl leta 1850). V peterih slovenskih vaseh je tudi v zadnjem času bilo mnogo narodnih dijakov; mnogo izmed njih se je posvetilo duhovskemu poklicu, ki delujejo v sekovskih (graški) škofiji, zlasti na krajih, kjer potrebujejo slovenske duhovnike. V Radgoni je bil kaplan tudi Peter Danjko, rojen v Gornji Radgoni 1787, umrl kot dekan pri Veliki Nedeļji leta 1873, ki je v Radgoni izdajal in dajal tiskati v svojem pravopisu "danjčici" svoje znamenite knjige. V danjčici je tudi pisal Anton Šerf, rojen v Radgoni 1798, umrl kot župnik v Svetinjah leta 1882.

Radgona je bila po prevratu od jugoslovenskih čet pod poveljstvom nadporočnika Zeilhoferja zasadena in prebivalstvo, zlasti iz okolice, se je z veseljem udeleževalo slovenskih shodov. Ko pa je bila odločena Avstriji, so jugoslovenski uradi in vojaki po več tednih zapustili mesto in kmalu nato tudi kolodvor z železnico Radgona-Spilje. Malo prej pa so izpraznili nemške čete apaško kotlino, ki so jo do tedaj imele v oblasti. Župnjia Apače je spadala do leta 1852. k dekaniji Sv. Lenarta v Slovenskih goricah. Od tega časa naprej se je nemštvo v tej župniji začelo širiti, slovenske pridige so bile vedno

bolj redke. V nekaterih vaseh je bilo naseljenih že več prekmurskih Slovencev kakor domačih štajerskih Slovencev, ki so se s šolo in upravo odtujili svojemu rodu. Z jugoslovenskim državljanstvom so dobili obojni Slovenci pobudo k zopetni stari narodni zavesti in župnija pride menda zopet k svoji stari št-lenarski dekaniji, ali pa k ljutomerski, kakor zdaj spada v političnem ozirju k ljutomerskemu glavarstvu.

(Dalje prihodnjič)

Govoriti naivno je stokrat lažje, kakor pa najti koga, da bi govor poslušal.

Nekateri zaročenci napravijo toliko denarja s svojimi izvoljenkami, da se celo ženiti ne morejo.

Mohorjeve knjige. Kdor želi knjige družbe sv. Mohorja za leto 1925, naj se obrne na zastopnika: Rev. J. M. Trunk, 424 W. 2nd St., Leadville, Colo. Cena je \$1.40 z vezanim molitvenikom, brez molitvenika \$1.

Članek 94.

Pravilno kopanje in oblačenje je važno. Otroka je treba kopati sicerhmi dan, dokler zdravnik drugače ne določi. Zjutraj je najbolj pripraven čas za kopel (pred hranjenjem), lahko se ga pa koplje tudi zvečer, ako je bolj pripravo. Otroka se ne sme kopati najmanj eno uro po hranjenju. Pa tudi ne malo prej predno greste z njim ven.

Dokler ij popcek zaceljen se sme otroka umivati samo z gobo. Pozneje naj se ga koplje v mali banji. Najprej zlitte v banjo vroče vode, potem pa toliko časa privedajte mrzlo, da bo temperatura pripravna. Vodo za otrokovo kopel naj bu tako gorka kot je otrokovo telo, namreč 98 do 100 stopinj Fahrenheitja. Jako priporočljivo je uporabljati toploper pri kopeli. Taki toploperji so poceni, obenem so pa za stran točnosti velike važnosti. Če pa toplopera ni na razpolago, naj mati preiskusi gorkoto vode s komolcem. Če čutite prijetno gorkoto, je voda pravilna. Nikdar ne prilivajte vroče vode, kadar je otrok v banji. Prav lahko bi se zgodilo, da bi mu oparili nežno kožo.

Predno slečete otroka, se prepričajte, da je vse v redu. Pri rokah morate imeti obrisače, milo in pudrci. Milo mora biti najboljše, kar ga je mogoče dobiti, belo in brez duha. Potreba je le malo mila. Ko boste omili otroka, ga dobro obrisajte, da ne bo kaj mila ostalo na koži. Mati naj imi čiste rokce. Dobro naj pregleda obleko ča za kake pine v nji, da se otrok ne bo opraskal.

Pri kopanju najprej umijte otroku obraz in glavo. Glejte, da mu ne pride kaj mila oziroma milnice v oko. Za ta slučaj dajte otroku na oči zganjeno obrisačo, da ga boste čistili tekot umivanje glave.

Glavo in obraz mu popolnoma umijte ter temeljito in čisto izbrisajte. Zatem skrbno umijte vse telo z mehko čisto cunjno. Zatem izbrisajte s telesa vse milo. Obrisajte ga z gorkimi, čistimi obrisačami, nežno in previdno. Če je otrok skrbno posušen, je treba jako malo pudra. Čisti talcum naj se natrece v gube na koži pod rameni in drugimi sklepi, da se prepreči unetje.

V slučajih nervoznosti ali nespečnosti so priporočljive gorčične kopeli. Da pripravite tako kopel, pridenite zvrhno 2 žlice gorčice sestim galonovi gorke vode. Otroku naj bo v vodi dve ali tri minute. Zatem ga dobro zgrgnite ter ga takoj položite v posteljo. Ta način pnavadi povzroča ekrepujoče spanje. Gorčična kopel ni priporočljiva v gorkem vremenu, če tega ne svetuje zdravnik.

Pazite na nevarna znamenja slabe prehrane. Stevili starši slabohranjen otrok nimajo niti najmanjše ideje, da so njihovi otroci žrtev tega nevarnega stanja. Ali mislite, da bi bila res ena tretina šolskih otrok slabohranjena in pod težo, če bi vedeli njihovi starši za to? Slaba prehrana deluje na razno načine. Valed pomnjanja princiurc hrane in zadostnih množin se lahko podmisli vs sistem. Pojavi se tako hitro, da matere takoj ne spoznajo rizika, kateremu izpostavljajo svoje otroke. Zadržite svojega otroka s tem, da pridenite njegovi dnevni hrani Bordenovo Eagle Mleko. Zadnji strokovnjaki poskusi med šolskimi otroci so dokazali, da je Eagle Mleko izvanredno uspešno pri zdravljenju slabe prehrane.

Čitajte te članke vsak teden ter jih pripravite za bodočo uporabo.

in obede. Hvala društvom na prirejenem Silvestrovem večeru, kjer sem užival toliko zabave, čestitk, petja in pozdravov, kar so priredila skupna društva K. S. K. Jednote kakor tudi J. S. K. Jednote skupaj s pevskimi društvii "Prešern," "Triglav" in tamburaško društvo "Ilirija." Zahvalo sem tudi, dolžan cenjeni družini Radović za gostoljubnost v njihovi hiši, ki mi je tako ugajala, da sem zamudil nad vse zanimivo igro v K. S. Domu, prirejeno po šolski mladini fare Matere Božje pod vodstvom šolskih zester in Rev. Josip Skurja. Žal mi je, da sem to zamudil zato, ker so se rojaki o tej prireditvi tako pohvalno izražali, da je bila vredna za osebo najmanj \$10; potem lahko vidite, koliko sem s tem zamudil. S tem pa ne mislim žaliti družine Radović, ker jaz mislim, da je tudi taka gostija kot smo jo imeli pri Radoviću vredna več dolarjev in s tem sem zadovoljen; drugič pa bom pazil, da take lepe šolske igre ne bom zamudil. Dalje prosim vse one, ki so me vabili na poset, pa nisem mogel priti, naj mi zaenkrat oprostijo; o bisk bom za gotovo nadomestil prihodnjič; saj se še vidimo!

Zahvaliti se moram tudi sobratu Frank Trempšu, kateri je vodil Silvestrovo slavnost tako izborno; dalje John Golobiču in Mihael Tomšič, za spremljevanje k Radoviću in nazaj. Zahvalo izrekam tudi še osebnim prijateljem Mr. George Vrbanc, Mr. Fr. Golob, Ignacij Podvasnik in John Balkovec za najzadnje lepo zabavo ter spremstvo do postaje. Vse je šlo O. K., le mala neprilika je nastala ponoči v mojem kovčku, povzročivša neznatno škodo. Živeji vrli Pittsburgian! Vdani vam Anton Grdina, glavni predsednik KSKJ, Cleveland, O., 2. januarja, '25.

ZAHVALA ZA VOŠČILA. Misleč, da se bom mogel zahvaliti vsakemu posebej pismenim potom za premnoga božična in novoletna voščila in nekatere darila, sem moral to opustiti radi premnogostevnih pisem, dopisnic in razglednic. Zatorej na temu mestu izrekam vsem in vračam vsem iz dna srca isto, kar ste mi voščili in želeli

GLASILO K.S.K. JEDNOTE

Izhaja vsako sredo

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih Državah Ameriških.

Uredništvo in upravnništvo: **CLEVELAND, OHIO.**
 6117 St. Clair Ave. Telefon: Randolph 628.

Naročnina:
 Za člana, na leto \$0.84
 Za nečlane \$1.00
 Za inozemstvo \$3.00

OFFICIAL ORGAN
 of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
 of the
UNITED STATES OF AMERICA.
 Maintained by and in the interest of the Order.
 Issued every Wednesday.

OFFICE: 6117 St. Clair Ave. **CLEVELAND, OHIO.**
 Telephone: Randolph 628.

83

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila 1894. Inkorporirana v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januarja, 1898.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.
 Solventnost aktivnega oddelka znaša 100.18%; solventnost mladinskega oddelka znaša 121.43%.
 Od ustanovitve do 1. decembra, 1924 znaša skupna izplačana podpora \$2,432,962.00.

GLAVNI URADNIKI:
 Glavni predsednik: Anton Grdina, 1053 East 62nd St., Cleveland, Ohio.
 I. podpredsednik: Matt Jerman, 332 Michigan Ave., Pueblo, Colo.
 II. podpredsednik: Anton Skubic, P. O. Aurora, Minn.
 III. podpredsednik: Mrs. Mary Frisland, 1034 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.
 Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Pomožni tajnik: Steve G. Vertin, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
 Blagajnik: John Grahek, 1012 N. Broadway, Joliet, Ill.
 Duhovni vodja: Rev. Luka Gladek, 395 So. Second St., Steelton, Pa.
 Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. V. Grahek, R. 303 Amer. State Bank Bldg., 600 Grant St. at Sixth Ave., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:
 Frank Opeka, 26—10th St., North Chicago, Ill.
 John Jerich, 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
 John Germ, 817 East "C" St., Pueblo, Colo.
 John Zulich, 15301 Waterloo Rd., Cleveland, Ohio.
 Martin Shukle, 811 Ave. "A", Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:
 John R. Sterbentz, 174 Woodland Ave., Laurium, Mich.
 Martin Kremesec, 2004 Coulter St., Chicago, Ill.
 Frank Trempush, 42—48th St., Pittsburgh, Pa.

PRAVNI ODBOR:
 John Dechman, Box 529 Forest City, Pa.
 John Murn, 42 Hallock Ave., Brooklyn, N. Y.
 John Butkovich, 1201 So. S. Fe Ave., Pueblo, Colo.

UREDNIK "GLASILO K. S. K. JEDNOTE":
 Ivan Zupan, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio. Telefon: Randolph 628.
 Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče na Jednote naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSIP ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopise, društvene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na "GLASILO K. S. K. JEDNOTE", 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

AGITIRAJMO ZA USTANOVITEV KATOL. DNEVNIKA.

Dobri stvari na ljubo prinašamo nastopni poziv za ustanovitev slovenskega katoliškega dnevnika. Ta poziv je bil priobčen dne 23. decembra, m. l. v listu "Amerikanski Slovenec in Edinost." Iskreno želimo, da bi tudi naš tozadevni ponatis obradil mnogo uspeha. Uredništvo "Glasila K. S. K. Jednote."

ODMEVI AMERIŠKIH SLOVENCEV ZA KATOLIŠKI DNEVNIK.

Do 20. decembra smo prejeli več odzivov od raznih katoliških društev in posameznikov iz raznih slovenskih naselbin. Ob zaključku tega poročila smo prejeli tudi krasen članek od našega častnega predsednika, Rev. James Černeta, katerega objavljamo z današnjim poročilom kot uvodni članek. Priporočamo pa, zlasti č. gg. duhovnikom kot drugim, da ga prečitajo in naj krasni klic, ki prihaja iz slovenskega srca, od moža duhovnika, ki današnje razmere med Slovenci v Ameriki najbolj pozna, nikar ne prezre. Ne gre se za nobeno osebnost, ampak za ohranitev vere med Slovenci v Ameriki, za napredek krščanskega življenja in katoliške Cerkve, zato se gre in ničesar drugega. Junaška četa delničarjev Slovenske katoliške družbe Edinost se veča od dne do dne in junaško koraka naprej proti bojni črti. In še vi vsi, ki pravite, da ste katoličani, da ste naši, nikar ne glejte v tem resnem času od strani — če ste naši, potem v naše vrste in pojdite z nami naprej! Za katoliški dnevnik se gre, za ono sredstvo, ki bo ščitilo naše cerkve, šole, društva in organizacije. Kaj pomisljate torej — nočete sami sebi dobro?! Mi vas vabimo v naše vrste za blagor slovenskega naroda, katerega se zapeljuje na debelo in trga proč od vere. Se enkrat, preberite pazno članek Rev. Father Černeta, ki se glasi:

Katoliški dnevnik je na dnevnem redu.

Mogoče bodo nekateri mislili, da bi lažje prišli do skupnega sodelovanja, ako bi si ustanovili novi list, kateri bi odgovarjal vsem našim potrebam. Iz zgodovine naših katoliških listov vemo, da se "Amerikanski Slovenec" kot najstarejši slovenski list v Ameriki ni nikdar povselp do te stopinje. Tudi ni bil nikdar dovolj agitacije v ta namen. Mogoče se tudi list "Edinost" ne bi bil nikdar povselp do stopinje dnevnika, kajti to je veliko finančno vprašanje. Komur je znano vzdrževanje katoliškega časopisja, mu je to prav lahko razumeti. Zato vam navedem le par slučajev katoliškega časopisja.

Litvinski duhovniki so ustanovili svoj list "Draugus" in litvinski duhovniki so v delnice založili po \$500, \$1,000 ali še več. Njih list se ni izplačeval prvih 15 let, dokler ga niso postavili na finančno podlago v zvezi tiskarne. Navdušeni poljski duhovnik, Father Goral je ustanovil katoliški list "Noviny Polskie" v Milwaukee in je 15 let zalagal s svojim denarjem, da je list in podjetje uspelo. Na njegovi strani so bili duhovniki in lajki poljske narodnosti, ki zavzemajo danes v Milwaukee prvo mesto. Število poljskih katoličanov v mestu Milwaukee samom nadkriljuje katoličanstvo vseh drugih narodnosti. To ni bil lokalni list, temveč je danes odločilni faktor med katoliškimi poljskimi posamezniki in narodom po vseh Združenih državah. Torej tako stoji vprašanje katoliškega časopisja med narodi, ki so številno mnogo večji, kot je naš slovenski narod.

Da se jaz in 90 odstotkov ne zavzemamo za nobeno novo podjetje, za katoliški dnevnik, razven za družbo "Amerikanski Slovenec in Edinost," imamo dovolj vzroka.

Ne smemo deliti naše vrste in delati konkurenco katoliške-

mu časopisju. To je katastrofalno za celoto. Zgodovina preteklosti nam je zato dovolj jaseen dokaz. Treba je, da svoje moči združimo in da vsi delamo za enoten program, za načela katoličanstva.

"Amerikanski Slovenec" je mnogo zgubil na svojem vplivu s tem, da je K. S. K. Jednota dobila svoje lastne glasilo. List "Edinost" je bil pogumno začel od očetov franciškanov, ali se ni finančno izplačeval. Dolagali so toraj iz svojega v korist katoliškega časopisja. Velik korak je bil napravljen s tem, da so prodali vse svoje delnice uslužbencem v uradu in tiskarni tistim, ki so v tesni zvezi z delniško družbo "Edinosti." Drugi korak so storili delničarji "Edinosti," da so prekupili "Amerikanskega Slovenca," ki je kot najstarejši slovenski list priljubljen našim starejšim koreninam. Ta list je bil zasloba našega katoliškega mišljenja mnogo let. S tem, da so bile delnice "Edinosti" prodane onim, ki so aktivno sodelovali in še danes sodelujejo pri podjetju "Edinosti," je bilo mnogo doseženega. Vzame leta in leta, predno je mogoče spraviti podjetje te vrste v pravi tir, in da bi delovali duševno in telesno tako, kakor so se ravno zavzei glavni delničarji lista "Amerikanski Slovenec in Edinost." Treba je opozoriti tudi na to, da se Mr. Jerič in glavni delničarji zavzemajo samo za katoliška načela, in da se ogibajo vsakega osebnega prepira. Ravno v tem si je zadnje čase list "Amerikanski Slovenec in Edinost" pridobil mnogo prijateljev in bodočnost se obeta še boljša. To je zelo važen faktor našega katoliškega časopisja, komur je znana preteklost. Osebnih napadi in interesi posameznih ljudi so veliko škodovali slovenskemu katoliškemu mišljenju.

Glavni delničarji te katoliške družbe "Edinosti" so posvetili in hočejo posvetiti ves svoj čas za za katoliško časopisje. Torej je dolžnost nas slovenskih duhovnikov in zavednih katoliških lajkov, da podpiramo njih neumorno delovanje. Postavili so list s svojo tiskarno na finančno stališče, kar je nadvse velikega pomena.

Ako hočemo torej naprej za katoliška načela, je potrebna, da se zavzemajo naša katoliška društva, predvsem družba K. S. K. Jednote, naši duhovniki in lajki, da jim pomagamo finančno in moralno, da pridemo enkrat do katoliškega dnevnika med nami Slovenci.

Slovenski katoličani! Pomnite, da katoliški dnevnik bo naša edina zasloba in moč v prihodnost. Katoliški dnevnik je nad vse velikega pomena za naše katoliške župnije in edina rešitev našega katoliškega prepričanja. Zatorej na delo naši č. gg. duhovniki, slovenske župnije, naša katoliška društva, posebno društva K. S. K. Jednote, da sodelujemo in da se zavzamemo za slovenski katoliški dnevnik pod okriljem "Amerikanskega Slovenca in Edinosti."

Slovenska katoliška tiskovna družba "Edinost" je razposlala na vse slovenske č. gg. duhovnike, zastopnike, katoliška društva in druge cirkular za katoliški dnevnik. Kdor pozna našo preteklost, se mora veseliti danes, da se nam katoliškim Slovincem nudi taka prilika. Vprašam vas katoliško misleče može in žene, kaj bi bili mi slovenski katoličani brez katoliškega časopisja danes? Naš slovenski narod v Ameriki je in tudi mora biti nadvse hvaležen katoliški tiskovni družbi "Edinost," da se je vzdržala in povzdignila. Odprla je nam vrata na široko, da se ji pridružimo.

Komurkoli še bje srce za naš mili slovenski narod, se bo gotovo odzval kot delničar, ali deloval pri svojem društvu vsaj za eno delnico za povzdigo katoliškega časopisja. Društveniki, če niste tega vzeli v pretres na zadnji seji, vzemite to vprašanje na dnevni red na vaši prihodnji seji.

REV. JAMES ČERNE,
 častni predsednik Kat. tiskovne dr. Edinost.

Denarne pošiljlatve priseljencev.

Foreign Language Information Service
 Japanese Bureau.

V Združenih državah je čez 14 milijonov tujerodnih oseb, velik del katerih redno pošilja denar sorodnikom in prijateljem v inozemstvu, bodisi v bančnih čekih, gotovini ali poštinih nakaznicah. Trgovinski departament ceni skupni znesek teh denarnih pošiljatev tekem leta 1923 na 350 milijonov dolarjev.

Kaj pomenja ta ogromna svota v mednarodni trgovini? Prejemniki teh denarnih pošiljatev iz Amerike omogočujejo s tem svoji deželi, da more kupovati ameriško blago, ne da bi oddajala v zameno svoje lastno blago, oziroma da more kupovati od drugih inozemskih dežel in plačati za blago z ameriški denarji (čeki). Stvar bi se tudi lahko tako tolmčila, da gospodarski pomen teh denarnih pošiljatev je isti, kot da bi pošiljatelj denarja kupil blago iz inozemstva, ampak ga ne uvaža, marveč pusti, da ga drugi za njega konsumirajo v inozemstvu. Končna gospodarska posledica teh denarnih pošiljatev je ta, da se za toliko poveča naš izvoz (v najširšem pomenu besede) ali pa zniža naš uvoz.

Leta 1923 so pošiljlatve tujerodcev v inozemstvo znašale, kakor se ceni, čez \$350,000,000. V to svoto so vključene denarne pošiljlatve potom bank ali poštinih nakaznic, kakor tudi gotovina, ki so tujerodci poslali v pisnih oziroma sami odnesli v inozemstvo. Od te svote bi bilo treba odračunati znesek, ki so ga novodošli priseljenci prinesli s seboj v to deželo. Iz podatkov priseljenjskega urada se ceni, da so priseljenci leta

1922 s seboj prinesli okoli 30 milijonov dolarjev. Ker je število priseljencev leta 1923 bilo skoraj dvakrat večje kot leta 1922, ni pretirano, ako se predpostavlja, da so leta 1923 prinesli s seboj 60 milijonov dolarjev.

Ako vzamemo vso deželo kot gospodarsko celoto, ta s temi pošiljlatvami plačuje gotovo svoto inozemstvu. Kako naj smatramo to tribut inozemstvu? Trgovinski urad pravi, da je treba smatrati te pošiljlatve kot plačila za usluge, storjene od inozemcev nastanjenih v tej deželi, ali pa kot človekoljubne darove ameriških prebivalcev njihovim sorodnikom in prijateljem v inozemstvu. Na vsak način je gotova stvar, da, ako priseljencem ne bi bilo mogoče poslati ta denar, mnogo od njih ne bi bili sploh prišli v to deželo; radi tega je treba smatrati te pošiljlatve kot potrebne in neizogibni strošek za ameriške industrije. Iz tega razloga je treba razločevati denarne pošiljlatve priseljencev od dobrotelčnih prispevkov za odpomožne akcije v inozemstvu, dasi je bila v prejšnjih letih navada voditi skupen račun o njih.

Leta 1923 je prišlo v Ameriki 751,000 priseljencev — skoraj dvakrat toliko kot leta 1922. Prišlo je 706,900 inozemcev več kot jih je je odšlo; ta prebitok je leta 1922 znašal le 277,000. Domneva se, da so se denarne pošiljlatve v Nemško in Rusijo znatno povečale, dočim so denarne pošiljlatve v Italijo ostale skoraj iste in so se one v balkanske dežele zmanjšale. Skupna svota za vse inozemstvo se ceni na 350 milijonov dolarjev. Odbivši 60 milijonov dolarjev, ki so jih novodošli baje prinesli v to deže-

Razpisane nagrade

Velike jubilejne kampanje
K. S. K. J.

KAMPANJA OTVORJENA 1. OKT. 1924.
 ZAKLJUČEK ISTE 31. MARCA 1925.

STARE veljavne nagrade za POSAMEZNE ČLANE (ICE):

- A. Za vsakega novega člana (ico) odraslega (aktivnega) oddelka prejme član (ica), ki prosiča predlaga \$1.00.
- B. Za vsakega novega člana (ico) mladinskega oddelka prejme član (ica), ki ga predlaga 50c.
- C. Stare veljavne nagrade za KRAJEVNA DRUŠTVA za OBA oddelka, aktivni in mladinski:
 I. nagrada \$25.00 za ono društvo, ki bo od 1. jul. do 31. dec. t. l. pridobilo največ članov ali članic.
 II. nagrada \$15.00.
 III. nagrada \$10.00.
- NOVE nagrade za KRAJEVNA DRUŠTVA, veljavne za pridobivanje članstva za aktivni in mladinski oddelki:
 D. PRVA skupina društev, broječa do 100 članov:
 I. nagrada \$50.00, II. nagrada \$25.00, III. nagrada \$15.00.
 E. DRUGA skupina društev, broječa od 100—200 članov:
 I. nagrada \$50.00, II. nagrada \$25.00, III. nagrada \$15.00.
 F. TRETJA skupina društev, broječa nad 200 članov:
 I. nagrada \$50.00, II. nagrada \$25.00, III. nagrada \$15.00.

KATOLIŠKI SLOVENC! PRISTOPAJTE K NAJSTAREJŠI IN NAJVEČJI SLOV. KATOL. PODP. ORGANIZACIJI: K. S. K. JEDNOTI!

Podpirajte in širite

katoliško časopisje med Slovenci v Ameriki. Kajti, kolikor več dobrega tiska bo med nami, toliko močnejša bodo naša društva in organizacije!

"AMERIKANSKI SLOVENEK IN EDINOST"

Izhaja štirikrat na teden, ki prinaša podučne in interesantne delavske in politične članke za ameriške Slovence. V njem najdete najnovejše vesti in poleg teh krasno in zanimive povesti. Za celo leto stane \$4.00 in za pol leta \$2.00. Naročite si ga za poizkušnjo!

"AVE MARIA"

Iz edini slovenski nabožni list v Ameriki. Prinaša krasno nabožno čtivo in zanimive zgodovinske povesti. Rojaki naročite si ga! Stane za celo leto: \$2.50 in za pol leta \$1.25.

KRASNE STENSKES SLOVENSKE KOLEDARJE ZA LETO 1925

smo razposlali vsem našim zastopnikom in zastopnicam, ki jih bodo razdelili našim predprijateljem. (Vsak, ki se naroči za celo leto na "Amerikanskega Slovenca in Edinost" ali "Ave Maria", ga dobi brezplačno. Do tega so upravičeni tudi vsi naši naročniki, ki ponove naročnino. Koledarji imajo za vsak mesec posebno stran in na vsaki strani je krasna nabožna slika. Koledar sta izdala skupaj oba lista "A. S. in Edinost" in "Ave Maria". Za nenaročnike stane ta krasni stenski koledar 40c. s poštnino. Za v stari kraj je ista cena. Naročite enega za Vaše domače v starem kraju. Lepšega daru jim ne morete poslati!

DRUŽINSKO PRATIKO ZA L. 1925.

smo pravkar prejeli. Krasna knjižica je za vsako slovensko hišo. Stane 25c. Dobi se pri naših lokalnih zastopnikih in zastopnicah. Ker smo jo prejeli le omejeno število, jo naročite takoj, da ne poudre predno vaše naročilo pride.

Naročila naslavlajte na:

Amerikanski Slovenec in Edinost
 1849 West 22nd Street Chicago, Ill.

Agitirajte osobito za Mladinski oddelak K. S. K. Jednote!

ANGELČEK

LITTLE ANGEL

GLASILO MLADINSKEGA ODDELKA K. S. K. JEDNOTE

Izhaja vsako prvo sredo v mesecu.
Naslov uredništva "Angelčka": Rev. Luka Gladek, 395 So. 2nd St. Steelton, Pa.

OFFICIAL ORGAN of the JUVENILE DEPT. of K. S. K. J. (G. C. S. U.)
Issued every first Wednesday in the Month.
Editor's Address: Rev. Lucas Gladek, 395 So. 2nd St., Steelton, Pa.

NOVO PRISTOPLI.

Meseca novembra, 1924.

K društvu sv. Jožefa, št. 2, Joliet, Ill., 11026 Anton Sukle, 11027 Lucille Sukle, 11028 Leonard Sukle, 11029 Walter Gregoras, 11030 Albert Gregoras, 11032 Mary Gornik, 11033 Thomas Briški, 11034 Joseph Briški, 11035 Edward Simončič, 11036 Katarina Kramarič, 11037 Frank Kramarič, 11038 Joseph Govednik, 11039 Clarence Mutz, 11040 Raymond Mutz, 11041 Peter Ance, 11042 William Zaletel, 11043 Walter Kambich, 11044 Margaret Horvat, 11045 Edward Horvat, 11046 Josephine Horvat, 11047 Anna Horvat, 11048 Joseph Martinčič, 11049 Rudolph Martinčič, 11050 Charles Martinčič, 11051 Angela Martinčič, 11052 Stephania Možina, 11174 John Pucelj, 11175 Rudolph Pucelj, 11176 Anna Pucelj, 11177 Joseph Pucelj, 11178 Mary Pucelj, 11179 Julia Pleše, 11180 Joseph Videtich, 11181 Elizabeth Kuzma, 11182 Beatrice Smolich, 11183 Dorothy Pikuš, 11184 Helen Pikuš, 11185 Lucija Franciškovič, 11186 Edward Zupančič, 11187 Stanko Mrzljak, 11188 Frances Terlep, 11189 Agnes Terlep, 11190 Margaret Terlep, 11191 Walter Fritz, 11192 Louis Fritz, 11193 Mary Segza, 11194 Frances Segza, 11195 Albin Segza, 11196 Elizabeth Verbišar, 11197 Helen Videtich, 11198 John Kezerle, 11199 Genevieve Kezerle, 11200 Ignac Kezerle, 11201 George Kezerle, 11202 Thomas Kezerle, 11203 Joseph Kezerle, 11204 Mary Pucelj.

K društvu Vitezi sv. Jurija, št. 3, Joliet, Ill., 11053 Mary Težak.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 4, Tower, Minn., 11151 Joseph Erchul.

K društvu sv. Jožefa, št. 7, Pueblo, Colo., 11219 Joseph Dremel, 11220 Josephine Dremel.

K društvu sv. Jožefa, št. 12, Forest City, Pa., 11152 Bernard Rakuba, 11153 William Glavič.

K društvu sv. Roka, št. 15, Allegheny, Pa., 11215 Lawrence Verbanec.

K društvu sv. Vida, št. 25, Cleveland, O., 11023 Edward J. Stefančič, 11024 Otilia E. Stefančič.

K društvu sv. Franciška Saleškega, št. 29, Joliet, Ill., 11054 Albert Vich, 11055 Helena D. Vich, 11056 John Sterle, 11057 Raymond Sterle, 11058 John W. Skoff, 11059 Elizabeth Skoff, 11060 Julius Skoff, 11061 Bernard Skoff, 11062 John Skoff, 11063 Marion T. Ambrozich, 11064 Joseph F. Ambrozich, 11065 Michael J. Ambrozich, 11066 Theresa Dragovan, 11068 Louis Stefančič, 11069 Peter Stefančič, 11070 Mary Plut, 11071 John Plut, 11072 William Plut, 11073 Anton Plut, 11074 Albin Plut, 11075 Caroline Zuzek, 11076 Albert Legan, 11077 Loraine Ivnik, 11078 Bernice Horvat, 11079 Christine Gnidovec, 11080 Frances Gnidovec, 11081 Joseph Gnidovec, 11082 Lillian Gnidovec, 11083 Frances Batusich, 11084 Agnes Batusich, 11085 Anna Kure, 11086 Mildred Gregorich, 11087 Mary Pirc, 11088 Frances Flander, 11089 Edith Flander, 11090 John Papež, 11091 Louis Papež, 11092 Mary Papež, 11093 Ralph J. Papež, 11121 Angela Puncar, 11122 Louis Puncar, 1123 Frank Röllh, 1124 Jernej Russ, 11125 Henry Russ, 11126 Julia Nemgar, 11127 Edward

Nemgar, 11128 Catherine U-mek, 11129 Lillian Grošel, 11130 Julia Janesh, 11131 Michael Frankovich, 11139 Theresa Puncar.

K društvu sv. Jožefa, št. 41, Pittsburgh, Pa., 11222 Joseph V. Tichar, 11223 Pauline M. Tichar.

K društvu sv. Alojzija, št. 42, Steelton, Pa., 11205 Wilma Skoff, 11206 William Skoff, 11207 Louis Skoff, 11208 Louis Plut, 11209 John Plut, 11210 Michael A. Mickola, 11211 John Ofak, 11212 Nick Ofak.

K društvu sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill., 11182 Joseph Smid, 11183 Henry Kure, 11184 William Kure, 11186 Edward Kure.

K društvu sv. Jožefa, št. 69, Great Falls, Mont., 11216 Frank Ulrich.

K društvu sv. Antona Padovanskega, št. 70, Ely, Minn., 11094 Agnes Zupec, 11095 Joseph Zupec.

K društvu Marije Sedeš Zalosti, št. 81, Pittsburgh, Pa., 11140 Leon Heinricher.

K društvu Marije Čistega Spočetja, št. 85, Lorain, O., 11154 Alice A. Debevec, 11155 Harry Debevec.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 90, So. Omaha, Neb., 11156 Elizabeth Krašovec, 11157 Pauline A. Jakšič, 11173 Paul S. Jakšič.

K društvu sv. Cirila in Metoda, št. 101, Lorain, O., 11096 Albert R. Zehel, 11097 Victor C. Zehel.

K društvu sv. Jožefa, št. 110, Barberton, O., 11158 Sylvia R. Ule.

K društvu sv. Roka, št. 113, Denver, Colo., 11159 Frances Stefančič.

K društvu sv. Ane, št. 120, Forest City, Pa., 11231 Elenora Klemencič, 11214 Raphael Janezich.

K društvu Marije sv. Rožnega Venca, št. 131, Aurora, Minn., 11020 Anna Brdajs.

K društvu sv. Ane, št. 139, La Salle, Ill., 11221 Joseph Grdovič.

K društvu sv. Valentina, št. 145, Beaver Falls, Pa., 11099 Josephine Eurich, 11099 Joseph Eurich, 11100 Frederick Eurich.

K društvu sv. Jožefa, št. 146, Cleveland, O., 11101 Raphael Turk.

K društvu Marije Pomagaj, št. 147, Rankin, Pa., 11136 Peter Količ, 11137 Caroline Količ.

K društvu sv. Jožefa, št. 148, Bridgeport, Conn., 11102 Frank Bakan, 1103 Geza Farteli, 11104 Stefan Farteli, 11105 Helena Farteli, 11106 Julia Farteli.

K društvu Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O., 11160 Johanna Jersan, 11161 Sophie Jersan, 11162 Mary Jersan, 11163 Anthony Jersan, 11164 Adolph Simončič, 11165 Mary Simončič, 11166 Edward Simončič, 11167 Rudolph Simončič, 11168 Sophie Malovrh, 11169 Vincent Papež, 11170 John Papež, 11171 Christine Papež, 11025 Mary Novak.

K društvu sv. Mihaela, št. 163, Pittsburgh, Pa., 11217 Frank Skočič, 11218 Stanka Ferderbar.

K društvu Presvetege Srca Jezusovega, št. 172, West Park, O., 11138 Joseph Hosta.

K društvu Vnebovzetje Marije, št. 181, Steelton, Pa., 11021 Mary Stankovich, 11022 Anna Stankovich.

K društvu Jezus Dobri Pastir, št. 183, Ambridge, Pa.

11107 Charles L. Kerzan, 11108 Theresa Kerzan, 11109 Caroline Kerzan, 11110 Frederica Kerzan, 11111 Joseph Kerzan, 11112 Mary Flajnik, 11113 Margaret D. Flajnik, 11114 Mary Svegel, 11115 Rudolph Svegel, 11116 Agnes Svegel, 11117 Louis Verček, 11118 William Svegel, 11119 Albert Svegel, 11120 Peter Svegel, jr.

K društvu sv. Antona Padovanskega, št. 185, Burgettstown, Pa., 11172 Frances Kukič.

K društvu Marije Pomagaj, št. 188, Homer City, Pa., 11141 Anton Kovach, 11142 Frank Kovach, 11143 Louis Kovach, 11144 Joseph Kovach, 11145 Josephine Kovach, 11146 Mary Felician, 11147 Mary Gorichan, 11148 Frances Gorichan, 11149 Jennie Zorman, 11150 Henry Zorman.

JOSIP ZALAR, glav. tajnik.
Joliet, Ill., 9. decembra, 1924.

PARABOLE.

Psi in mačke.

Nekega dne so se sestali psi, da razpravljajo o svojem zgodovinskem zadržanju napram mačkam.

Star pes, ki je predsedoval skupščini, se je dvignil in dejal, da je uverjen, da vsi zborovalci občutijo svoje zadržanje napram mačkam kot veliko sramoto, ki blati plemenite posebnosti njihovega plemena. Dalje je omenil, da je prav tako okrotno kakor nečastno, vzemirjati in preganjati te najznamenitnejše in najslabotnejše stvore. Uverjen da je, da govori vsem zborovalcem iz srca, ako izjavi, da bi bilo potrebno, povsem opustiti to slabo navado.

Predsednikov govor so pozdravili zborovalci z burnim odobravanjem. Nato so se dvigali pes za psom in vsak je govoril v istem smislu. Vsi so bili enih misli, da je treba popolnoma zavreči ta barbarski običaj preganjanja mačk. H koncu je vstal neki odličen pes in rekel, da je to zborovanje zvišne trenutke v zgodovini pasjega rodu, pa misli, da naj bi se sprejeli sklep na svečan način ovekovečil. Predlagal je, da se vsi prisotni dvignejo in da se z dvignjenimi desnimi taptami zaobljubijo, da ne bodo več preganjali mačk.

Ta predlog je bil sprejet soglasno.

Toda komaj so psi to objubo napravili, se je zgodilo, da je neka mačka, ki je čepela na drevesu v bližini, pomislila: baš sedaj bi bil pravi čas, da stopim dolj in krenem proti domu. Na nesrečo je radi njenega skoka z drevesa zašumelo listje.

Predsednik skupščine je baš izgovoril zadnje besede zaobljube in še ni spustil tace, ko je zagledal mačko, zadržel, skočil in — trenutek nato ni bilo nobenega psa več na prostoru zborovanja.

Mačka si je komaj rešila življenje.

Morje dvomov.

Sestale so se nekoč ribe, da se posvetujejo o tem, ali je kak zadosten dokaz za to, da voda res obstoji.

Neki stari profesor je rekel, da ni prav ničesar, kar bi dokazovalo obstoj vode. V vseh svojih znanstvenih raziskovanjih da ni našel niti na kako sled vode v kakršnikoli obliki.

Neka mlada riba je omenila, da je celo svoje življenje z največjo skrbnostjo preiskovala svet, a ni nikdar ničesar videla, kar bi bilo podobno vodi. Za

radi tega da je zanjo rešena stvar, da na svetu ne more biti nič takega, kar bi bila voda.

Neka riba nenavadne oblike, z neko čudno navskrižno brzogotino na ustih, je pričela pripovedovati o svoji neobičajni pustolovščini, ki jo je doživela z majhnim črvom, katerega je nekega dne videla, kako visi vrhu nje. Posledica te pustolovščine je bila ta, da se je uverila, da voda obstoji, ker bi na zraku bila sigurno poginila, ako ne bi bila iz njega padla z raztrganimi usti. Drugače v svojem življenju ni našla niti ničesar, kar bi moglo biti voda.

To je bilo vse, kar se je reklo o vodi na tej skupščini rib, ako se doda še govor neke stare, jako dobrodušne in zelo nežne ribe. Ta stara riba je zadržala prosila za besedo in rekla: "Smatram za edini vzrok, da ne moremo dokazati obstoja vode, ta, ker smo v njej in ker nas okroža od vseh strani. Mi živimo v vodi, gibljemo se v njej in v vodi je naše življenje!"

Vsa skupščina se je od srca smejala tej ribi in njenemu mišljenju. Nato je bilo zborovanje zaključeno.

Fr. Milčinski:

KRAVJI ZVONEC.

Otroci stanejo. Vsak hip ti kateri izgubi radirko pa moraš kupiti drugo. In v šoli zbirajo denar, enkrat za razbito šipo, enkrat za rogoznic pred vrata. Še za šolskega slugo je bila sklicana zbirka prostovoljnih prispevkov, da ga podkupijo in bi izdatneje kuril, pa je bilo itak prepozno, kajti je že imela učeča se mladina toliko ozeblin, kolikor jih je šlo na roke in noge.

In mi je deca povrh vsem stroškov vpeljala še veselčni davek. Izjavil sem bil o primerni priliki, da je za skrbnega roditelja najlepša veselica, kadar so otroci pridni in mu prinašajo iz šole dobrih redov. Na te moje spodbudne besede so mi odgovorili z veselčnim davkom: za vsako enojko, ki jo bodo dobili, plačam dve kroni, za vsako dvojko plačam eno krono! Ta davek me bo spravil na rob gospodarske propasti, če deca ne bo varčnejša s pridnostjo.

Pa tudi obleka stane seveda in obutev ni zastoj, marveč nasporno, in sploh ne vem, kako bi z ženo zmagovala vsa ta bremena, ako naju ne bi vsako leto podpri sveti Miklavž in iz bogate nebeške zaloge naklonil deci zimskih nogavic, pletenih čepic, gorkih rokavic in platna za srajčke, še kak rožič kane vmes in kaka figa, in je deca jako vesela, nama pa tudi za-leže, meni in ženi.

Otroci so tako vzgojeni — in gre ta zaslug na najin rjvaš — da sami prosijo le za koristne potrebine vsakdanjega življenja in ne za puhle in piškavne nečimrnosti. Svoje želje lepo spišejo na listke — kateri še ni sam kos pisanju, mu jih spiše drugi — in polože listke na okno in ni treba ne kolkov ne znamk: kadar otroci spe se priplazi sveti Miklavž v copatah in tiho pobere pisemca in jim ustreže pač v okvirju svojih gmotnih možnosti in je stvar v redu.

O zadnjem svetem Miklavžu pa se je zgodilo nekaj izrednega. Naš Lev, ki je star šest let, sedmega pol, je krenil preko vseh dosedanjih lepih šeg pa tudi preko dobrohotnih na-

svetov samostojen svojo pot in si je od svetega Miklavža točno in določno, ustno in pisмено za-želel — kravji zvonec.

Kravji zvonec ni, ne da ga oblečeš ne da ga obuješ, ni, da ti krasi glavo, niti ni, da bi ga smedel. Naš Lev je dobro, nepokvarjeno dete in sem uverjen, da še slutil ni, da pozna širni božji svet takšno stvar, kakršna je kravji zvonec. Toda ga je opozoril nanj starejši brat in prav za prav ta kravji zvonec še podoben ni bil kravjemu zvoncu, ker je bil poslikan z nekim zelenim in rumenim lepotijem. Kaj bo kravi tihožitje — krava je krava, krava ni mecten! In sploh mislim, da je bil našega Leva naščuval na kravji zvonec oni starejši brat; sam se hlini pridnega, druge pa ščuva v lopoščine.

Razburil sem se. "Kaj," sem dejal, "kravji zvonec? Pa kravo tudi zraven, ne? In pastirja in planšarico in planine in nesrečo v planinah? Kaj pa ti misliš o svetem Miklavžu? Ali je škof in svetnik, he? Ali je kravji mešetar iz Trzina?"

Plašno me je pogledal. Povesile so se mu ustnice, nagubal se mu je ves obraz, da je postal podoben spačeni mrdi kitajskega malika, in sem videl, zdajci se bo pričela godba. In se mu je toliko nesreče in žalosti bralo z lica, da bi je bilo dovolj in preveč za tri domače drame, in se mi je zasmilil in sem obrnil besedo.

"Bog ve," sem rekel, "ali sveti Miklavž sploh kaj ve o takih zvoncih; ko v nebesih nimajo krav; vsekako da bi mu kazalo pisati, kje da so naprodaj. — Mislim sem si, do svetega Miklavža je še teden dni, in sem se nadejal, do tedaj bo naš Lev to neumnost pozabil.

Toda je ni. Nego je postal kravji zvonec edini predmet njegovim mišlim in prizadevanjem.

Najljubša jed so mu češpljevci in jih spravi osem pod kapo, kar je dosti spričo skromne njegove prostornine. Baše jih vase in se dogaja, da ne more z njimi ne naprej ne nazaj in mu jih je treba z mezincem zopet pobirati iz ust. Tako jih ljubi. Pa je vendar izjavil, da bi se odpovedal češpljevcem, le da dobi zvonec.

Preudarjala sva z ženo, kako je mogoče, da si takšen-le majcen hlačan tako živo vtepe v glavo stvar, katere niti ne pozna niti ni vredna, da bi se gnal za njo.

Nisva mogla razumeti svoje rodne krvi, dokler da se nisem spomnil drugih velikih hlačmanov, taki z brki in volilno pravič, ki tudi niso drugačni in boljši nego je naš mali. Le da si ne vtepejo v glavo baš kravjega zvonca, nego jim njihov ideal mogoče nosi krilo in ga tudi ne poznajo in nemara ni vreden, da bi se zanj gnali; pa vendar mislijo, da jim ni živeti brez njega in bi takisto dali zanj osem češpljevcev, ali kar jim je sicer najljubše na svetu. Rekla sva z ženo, da ima enako kakor možki svet tudi žensko svoje ideale in da je ta bolezen že od nekdanj na svetu in povsod. Našega Leva ideal pa da je kravji zvonec.

Se to sva uganila z ženo: če bi bil naš Lev že dovolj pismen, gotovo bi zbruhnila sila njegovega hrepenenja na dan in literarni obliki, in ti izbruhni ne bi bili tako čudni kakor to; da bi se potem dobili ljudje, ki bi takali njegove sonete na kravji

zvonec, in bi se dobili ljudje, ki bi jih brali.

Tako sva se potolažila in sva se sprijaznila z mislijo na kravji zvonec in smo dočkali svetega Miklavža. Na predvečer je osebnost počastil v nebeškem svojem sijaju naš skromni dom in je deca tretjala in molila in točno dajala odgovore iz katekizma. Pa ji vendar niso počivali oči in ko je odšel, je imela polno vprašanj in opomb: "Ali je sveti Miklavž oženjen? Na desni roki da je imel poročni prstan. Ali kadi cigarete? Konci prstov da so mu bili rumeni. Mašne bukke, ki jih je držal v roki, pa da so imele na hrbtu napis: 'Slovenska kuharica'."

Razburjenje da je bilo velikansko, komaj sva jih spravila spat.

Pa so se začeli buditi še ob treh in jim je bilo treba našgati luč, da vidijo razkošje Miklavževih daril, drugače bi bili skoprneli.

Lev naš mali ni imel pogleda ne za gorke nogavice ne za lepopsnico in neizogibno radirko ne za jabolka in fige, pozlačene orehe in rožiče. Oči so mu iskale le ideal, kravji zvonec, in so ga našle. Res mu ga je bil prinesel sveti Miklavž! To pa gotovo v nagrado posebnih zaslug, ki jih ima naš Lev za izpreobračanje črnih zamorčkov: v blaženo to svrhu nosi vsak petek gospodu katehetu list stanoli in sva zavezana mu kupovati zaradi stanoli in neboljnih zamorčkov ogromne količine čokolade. To sem bil še pozabil od kraja omeniti med stroški!

Zagledal je bil naš Lev zvonec, že ga je vzel v roke in je pričel zvoniti in je zvonil in zraven imel odprta usta in taka rajska sreča mu je sijala z otroškega lica, da naju ni motilo neprestano zvončkanje in so se nama rosile oči in sva bila hvaležna svetemu Miklavžu za ta dar.

Potem smo živeili nekaj dni kakor v planinskem raju in je Lev postal suženj svojega ideala. To je bilo zopet maslo brata najstarejšega. Obesil je Levu zvonec okoli vratu, dal Leva na vrvice in je Lev zvoncu na ljubo postal krava in se dal po vseh štirih bajkati po sobi.

Taki so naši ideali.

In Lev je bil srečen.

Peti dan je šel zvonec nena doma v staro šaro in se ni nikdo več brigal zanj niti se ga spomnjal.

Taka je usoda idealov.

Ne morem baš reči, da so mi ušesa kravji zvonec pogrešala. Ali me je vendar zabol njegov tragični padec.

Najprej ono neugnano in neutolačno hrepenenje po njem, kakor da gra za življenje in smrt. Potem par dni brezmejne sreče in sladke sužnosti — a že peti dan pa mrzli in klavni ta konec! In ni bilo prav nobene krivde na strani kravjega zvonca, ki je bil peti dan še prav tak, kakršen je bil prvi dan.

Pa mi niti ni bilo žal zvonca. Mrtva stvar je vsakdanja, kravji zvonec večnega zveličanja itak ne bi bil dosegel nikdar. Ali mi je bilo žal vseh onih silnih in plemenitih čuvstev, ki jih je bil vzbudil in ki so bili potrošeni v nemar.

Katehet: "Kaj so storili Judje, ko so arečno prišli čez Rdeče morje?"

Pepček: "Najprej so obleko sušili."

Sučniška:

FRANCIKA.

Danes so odnesli Franciko na njivo božjo, posejano z grobovi. Teško mi je bilo. Se enkrat bi bila rada pogledala v tište nedolžne, temne oči Francikine, še enkrat bi bila rada pogladila nje plavalase kodre — pa šele tedaj, ko so jo nesli skozi vas, sem zvedela, da v mali, beli krsti počiva moja ljubljenska Francika.

Nedavno tega sem šla iz šole. Bilo je podne. Na poti v bližnjo žago sem srečala Franciko tedaj še zdravo in rdečo, pa njeno prijateljico Angelico in majčkeno sestrico Pepico. Bile so še precej daleč od mene, vendar so me že uzrle. Ustavile so se in večji dve sta počevali malo Pepico, kako naj me pozdravi. Ko sem se jim približala, so me res vsi trije metuljčki junško pozdravili: "Dober večer!" Morala sem se jim nasmejati, kajti mislile so, da so pozdrav prav dobro izbrale. Raztolmačila sem jim, da sedaj ni "Dober večer," ampak "Dober dan."

Pa oči vseh treh junakinj so me potem nekam boječe pogledovale, zato sem hitro vprašala Franciko, ki je bila največja, kam gre slavna družbica? Odgovore mi, da atku naproti, ki je šel v bližnjo žago. Kar nadenkrat je pa mala Pepica silno zajokala. Francika in Angelica mi z žalostjo v očkah pripovedujeta, da imajo tam na žagi strašno velikega purmana, ki se posebno rad repenči nad otroki. Pred tem da ima tudi mala Pepica tak strah.

Francika potolaži Pepico kot dobra, skrbna mamica. Ker pa vsa tolažba ni nič pomagala, je zbrala Francika vse moči svojih štirih let in vzela dveletno Pepico v naročje. V Francikinem naročju se je čutila sestrica varno in pri tem pa ni nič mislila na ubogo, majčkeno "mamico," kako je sopihala pod njeno težo.

Radovedna sem bila, kaj stori te tri junakinje, ko pridejo do purmana. Francika se je še vedno potila pod Pepičino težo, opazila sem, da so toliko bolj zaostale, kolikor bliže so bile purmanu.

Purman je pa že ugledal deklice. Pomosno je našopiril svoje perje in korakal dostojanstveno proti trojici. Tedaj so pa zajokale vse tri in se spustile v beg. K sreči se je purman premislil in se vrnil; gotovo ga bolela ušesa od vika in krika, ki ga je gnala mala trojica.

Ko je prišel do deklic atek, so mu solznih oči pripovedovale o hudobnem purmanu na žagi.

Nehote sem se spomnila tega dogodka, ko so nesli pogrebci ljubko Franciko skozi njeno rojstvo vasio pod belim Snežnikom, tja na vrt božji.

Tvoji oči, Francika, zdaj že gledajo nebesko Detece, in tvoja ušesa izgovarjajo njegovo sveto ime, in med nebeškimi krilatci rajaš ti, mali angelček.

Maščevanje.

Malemu Emilu je zobar izdri voltel zob. Emil ga hoče vzeti s seboj.

Zobar: "I, seveda ga dobiš, zakaj pa ne!? Samo čemu ti bo?"

Emil: "Domov ga vzamem s seboj. Doma ga do vrha napolnim s sladkorjem, potem pa ga postavim na krožnik."

Zobar: "No, in kaj potem?"

Emil (se veselo zareži): "Potem bom pa gledal, kako ga boli."

A HAPPY AND HOLLY NEW YEAR.

May happiness be showered on you and those you love. May the divine hand of the Infant Jesus bless you throughout the year 1925. May His look of sweetness ever attract you to Him and may His smile ever encourage you onward. May your labors ever bear the loving mark of the Child Jesus.

NEW YEAR'S DAY.

On this day which is the first of the year, the Church celebrates the Octave of the Nativity of our Lord, his circumcision and the blessed name of Jesus which was given him on that occasion. The devout Christmas, therefore, will find much to occupy him, in again adoring Jesus Christ in the humiliation of His birth, in contemplating that infinite love for men which he already manifests by the effusion of His blood, and in renewing his confidence in the mercy and goodness of Him who takes the name of Savior, because He is to save us from sin and hell. He should also look back with regret upon the past years of his life, and form a generous resolution to employ more profitably the year which has just commenced, imploring for that purpose the light and grace of the Holy Ghost.

EPIPHANY.

The Church commemorates on this feast three different mysteries in which Jesus Christ made himself known to man and manifested His glory; the adoration paid Him by the Wise Men of the East, the baptism he received from St. John and the first miracle wrought by him in Cana of Galilee by changing water into wine. She dwells, however, more particularly on the first of these mysteries, and exhorts us to imitate the example of the Magi, the first fruits of the Gentiles converted to the faith, by offering to him the gold of pure and ardent charity, the incense of fervent prayer, and the myrrh of penance and self-denial without which we are Christians only in name.

THE JUBILEE YEAR.

This year, 1925, the Church is observing the Jubilee Year. The ordinary jubilee occurs at Rome, every 25th year; it lasts from Christmas to Christmas, and is extended in the following year to the rest of the Church.

It was in 1300 that the first jubilee was given. Owing to the fact that an impression prevailed at that time that a great indulgence was granted in Rome at the beginning of each century, many pilgrims flocked to Rome. No document in the papal library was found to confirm the tradition, but Pope Boniface VIII granted on February 22, 1300, "and for each hundredth year to come, not only a full and more ample, but rather a most full pardon of all sins," to those who repented in confessed, and visited the Churches of SS. Peter and Paul thirty times if Romans, fifteen times if strangers.

In a papal bull issued in 1343, Pope Clement VI made the jubilee recur every fiftieth year, adding to the previous conditions a visit to the Lateran Church. In this year the number of pilgrims reached nearly a million. In the year 1389, Pope Urban VI, reduced the cycle of the jubilee to 33 years. Pope Paul II in 1470, made the cycle twenty-five years, and this period has been observed to the present day.

ST. SEBASTIAN, MARTYR. January 20th.

St. Sebastian was an officer in the Roman army, esteemed even by the heathen as a good soldier, honored by the Church ever since as a champion of Jesus Christ. Born at Narbonne, Sebastian came to Rome about the year 284, and entered the lists against the powers of evil. He found the twin brothers, Marcus and Marcellinus in prison for the faith, and, when they were near yielding to the entreaties of their relatives, encouraged them to despise flesh and blood and to die for Christ.

God confirmed his words by miracle: light shone around him while he spoke; he cured the sick by his prayers; and in this divine strength he led multitudes to the faith, among them the Prefect of Rome, with his son Tiburtius. He saw his disciples die before him, and one of them came back from heaven to tell him that his own end was near. It was in a contest of fervor and charity that St. Sebastian found the occasion of martyrdom. The Prefect of Rome, after his conversion, retired to his estates in Campunia, and took a great number of his fellow-converts with him to this place of safety.

It was a question whether Polycarp the priest or St. Sebastian should accompany the neophytes. Each was eager to stay and face the danger at Rome, and at last the Pope decided that the Roman Church could not spare the services of Sebastian. He continued to labor at the post of danger till he was betrayed by a false disciple. He was led before Diocletian, and at the emperor's command, pierced with arrows and left for dead. But God raised him up again, and of his own accord he went before the emperor and conjured him to stay the persecution of the Church. Again sentenced, he was at last beaten to death by clubs, and crowned his labors by the merit of a double martyrdom.

A TEXAN PRAYER-BOOK.

In the city of Galveston a young girl, Protestant, entered the Cathedral simply to witness a ceremony. During the Mass, she saw a lady in the same pew with her reading a prayerbook, and asked to look on with her that she might understand the meaning of the services.

When Mass was over, the Catholic lady told the young girl to keep the book. That good woman loved God and she had zeal for souls. If her eyes meet these lines, she will see the good fruit born of her charity and zeal. The young girl took the book home, and read it over and over again until she became filled with the thoughts of the devout prayers, and there grew up in her heart a desire to know more of a religion that could inspire such thoughts.

Not many months after the occurrence related above, a friend of hers went to a convent-school of the Sisters of Charity. An opportunity came for a visit to her friend, and so charmed was the visitor with all she saw in the school that she remained several weeks with the Sisters. During this time the good seed, which had been planted that morning in the Galveston Cathedral, continued to grow in the young heart that had answered the first call of grace.

Other books were read, and soon the light of grace dispelled from that chosen soul all the darkness of doubt. All she lacked now to become a Catholic was the courage to ask for instruction and to make an open profession of faith.

But the time had not yet come. Upon leaving the convent school, her friend, who had taken the greatest interest

in the girl, said to her: "If you ever wish to become a Catholic, go to see Father R—"

A short time later Miss C— was in New York. The first place she went to was a church where a mission was in progress.

Upon entering the church, she saw a priest speaking at the altar. Turning to the person next her, she asked: "Who is that priest?"

The answer was: "Father R—, a missionary."

Immediately her heart was satisfied, and she remained until the end of the instruction. Nothing further was done then, but the following Sunday she entered the same church. That afternoon was the day appointed for the reorganization of the Sodality, and the officers went through the church, asking the names of those who wished to become members. When the question was put to her, "Do you wish to belong to the Sodality?" she answered: "I wish to become a Catholic!"

After the meeting, Miss C— was presented to Father R—, who was baptizing in the church that afternoon, when the following conversation took place:

"Father, here is a lady, who would like to receive instruction for Baptism."

"Very good! At what time could she come?"

"Any time in the afternoon."

"Come tomorrow afternoon, then, at two."

"Father, wasn't it strange? I was taking the names for the Sodality, and this lady said she wished to become a Catholic. It was just by accident!"

"Not accidental, but providential! Our Lord had a great deal to do with that. Miss C— have you read any Catholic books?"

"Yes, I have read the "Faith of Our Fathers."

"An excellent book. Here is a little Catechism. Read it over and learn by heart the prayers. And here is another little book that may prove useful to yourself or to your friends — "Why am I a Catholic?"

The next day at two, no neophyte appeared. The week passed. Was fear getting the better of grace? Was opposition at home chilling the courage that had so warmly asked for the faith? These were questions yet unanswered. The next Sunday after Vespers, the missing neophyte appeared with the zealous Miss W—, who had first asked her about the Sodality. Illness had been the cause of the non-appearance. This time it would not do to trust to the next day, and a good full two hours' instruction brought into bloom the growing flower, and there was, it seemed, little fear of the powers of darkness stealing away the new disciple. The next day two o'clock was the time appointed for the instruction; there was no neophyte. Surely, illness was not again the fault. Another week passed. Would the Sacred Heart let this soul so well disposed, yet in much danger from non-Catholic friends, escape? If ever fervent prayers were offered to the Heart of our Lord, they were offered that week.

The next Sunday would decide all. And truly enough, as though the power of opposition had been unchained till Sunday after Vesper the neophyte came, and through the week instructions were faithfully received by a mind and soul well prepared to do the work of God. There remained but one difficulty. The mother of the young lady had said a few weeks before, that she would prefer to see her daughter dead upon the ground, than baptized a Catholic. This spirit should not continue. Father R—

resolved to see the mother. He called on her, and the interview ended successfully. On the day of baptism the mother was present, in the best of dispositions, cheerful, amiable, and happy at knowing the happiness of her child.

The baptism took place the first day of May, a feast doubly beautiful—the opening of the month of our Mother and the Patronage of St. Joseph, special patron of our neophyte—who looked upon this circumstance as a singular sign of the love of St. Joseph. On the first Friday of the month, this soul, so beautifully prepared by special lights and graces, received her First Communion. It was her special wish to receive on the first Friday, that she might begin her union with her Lord on a day specially devoted to the Sacred Heart.

MICHAEL CASTS HIS FIRST BALLOT.

BY VINCENT A. ZUPAN, member Juvenile Dept., K. S. K. J.

Michael Patrick O'Shannon Jr. was his name, and it was the O'Shannon that made him hold himself aloof from his comrades; for wasn't his father, the ward boss of the ward and wasn't his office turned into a voting booth on election day. I remembered well, how he used to aid on his chair and listen to our afterdinner chatter of politics. He was almost six years old and was enrolled in the first grade of St. Patrick's Parochial School. His hair was red; his eyes were blue; two everpresent dimples were imbedded in his freckled cheeks. He was chubby and his legs were very stocky. His popularity was unrivalled; in fact his views, often the views of his father (we), of the coming election were accepted by the junior population. Why shouldn't it be? as he told me. Wasn't his father the boss? Didn't everyone vote like his father said? His one desire was to vote. Despite his knowledge of politics and elections, he did not know how to vote.

The coming election was marked with bitter opposition; Michael secretly confided to me that in the inner circles of the family his mother and father had chosen opposing candidates, and that for the first time in the history of O'Shannon Sr. political career, O'Shannon Sr. was receiving opposition from Beulah Tarbel O'Shannon his chosen lifemate. Whereupon Michael Jr. asked me a question near to his heart. How should he vote? He wanted to help his mother by voting for her candidate. Why, he did not tell me. I told him very simply that all I had to do was to go into a booth when no-one was in it, and to make a cross for the candidate for whom I wished to vote. He thanked me more than if I had told him one of my stories. He scampered out of the room and I didn't see him until the election night.

At the party on election night, I was one of the guests. Mrs. O'Shannon was very agitated; the candidate whom she supported was losing ground and votes. If Mrs. O'Shannon was agitated then Mr. O'Shannon was happy and Michael Jr. was more so. Even if he did stick to William (his mother's choice), and Williams was losing, he smiled all the while, that reports favoring Hogan, came in. After Hogan's victory was decided his mother was downcast. His father seeing this, made a jocular remark, which seemed to hurt her a little. Michael Jr., playing the part of a knight, walked up to her, kissed her goodnight whisper an encouraging remark into her ear and said:

"That's all right, mother, I voted twice for Williams. Once for me and once for dad."

The puzzled mother and father simultaneously asked:

"My dear child, how could you vote?"

"Well, you make a cross for Hogan if you're voting for him, and you make a cross for Williams if you're voting for him. This morning I went into an empty voting booth, stood there and said I'd vote for Williams twice, because dad voted for Hogan. I stood straight and said: 'In the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, Amen—for Williams.'"

He rushed over to me where I was in the center of the group and said: "Thanks for telling me how to vote."

THE RIDDLE BOX.

1. Why is the crow the bravest bird in the world?
2. What is it that has a mouth, but never speaks, and a bed, but never lies in it?
3. When is a bill not a bill?
4. What stars are most dangerous?
5. What is that which grows larger the more you take away from it?
6. What is the oldest piece of furniture in the world?
7. When was beef the highest?
8. What is the noblest musical instrument? the vilest?
9. Why is a sensible man like a pin?
10. Why is a dead hen better than a live one?
11. What word is there of five letters which, by taking two away, leaves but one?
12. Why is the letter D like a naughty child?
13. What is it that has twelve legs, twenty-four eyes, and flies in the air?
14. How can a pound of candy be made to go as far as three pounds of candy?
15. Why is a new-born baby like a storm?
16. What was Joan of Arc made of?
17. What is the best material for kites?
18. How does the queen of Siam take her pills?
19. Which is swifter, heat or cold?
20. How can it be proved that an oyster is better than heaven?

POOR RESOLUTION.

I'm a new Resolution
All shiny and clean,
But how long I'll stay so
Remains to be seen.

The lad who just made me
Declare he is sure
That of all Resolutions
I'm bound to endure.

Like all Resolutions
I pray that I'll last —
I shrink from the fate of
My friends of the past!

Such nice Resolutions —
A pleasure to see —
All shiny and clean and
So honest, like me.

Alas for their wishes!
How tragic indeed
To view with what speed they
Had soon gone to seed.

For homeward they wandered
From out in the world,
Their faces all blackened,
Their hair all uncurled.

Their spirits were broken,
They crawled home to die —
Poor good Resolutions,
Whose hopes were so high.

"This the state of man; today he puts forth the tender leaves of hope, tomorrow blossoms, and bears his blushing honors thick upon him; the third day comes a frost, a killing frost; and — when he thinks, good easy man, full surely his greatness is a-ripening — nips his root, and then he falls."

LIFE AND LABORS OF Rt. Rev. FREDERIC BARAGA,
First Bishop of Marquette, Mich.
TO WHICH ARE ADDED SHORT SKETCHES OF THE LIVES AND LABORS OF OTHER INDIAN MISSIONARIES OF THE NORTHWEST.
BY P. CHRYSOSTOMUS VERWYST, O. F. M., OF LOS ANGELES, CAL.

Finally, having spent seven months on his missionary tour in the Northwest, Father Baraga returned to Detroit by the middle of November.

In 1829 Father P. S. Dejean, a French secular priest, came to Arbre Croche, as its first resident pastor. During his two years' pastorate he accomplished much good. He built a church, 54x30 feet, with ten large windows, likewise a school and parsonage, 46x20 feet, with three rooms, the largest of which was used for a school room. These buildings were constructed of hewn logs. As the poor Indians had no horses nor oxen, they were obliged to carry the heavy logs out of the woods to the place where the church and school were to be erected. As some of these logs were thirty feet long and very heavy, it took a great number of men and hard work to carry them. At times forty or fifty would work hard at these buildings for a whole week. Certainly those poor Indians deserve great praise for their persevering zeal in erecting two large buildings under such unfavorable circumstances and with such incredible labor. This chapel was dedicated and first Mass said therein on the last Sunday of September, 1829, when many received also for the first time Holy Communion. The school was opened on the 23rd of August, 1829, and within a month had thirty-eight scholars, of whom eighteen were girls. Twenty-five children boarded at the school their parents bringing them some potatoes and corn and the missionary giving them some lard and salt. The boys were made to work at clearing the land to raise vegetables. Mr. L'Etourneau and Miss Williams were the teachers of these children of the forest. Father Dejean, in a letter to Father Richard, praises very much their zeal in instructing the poor children, who suffered considerably from the want of proper clothing.

Luckily we have another witness of those times, we mean E. J. Blackburn, who most probably attended this school himself in his boyhood days. He says:

"In the fall of 1827, my father left his subjects at Arbre Croche proper, now Middle Village, in charge of his brother, Kaw-me-no-te-a, which means Good Heart, as he was persuaded by other chiefs to come and establish himself where the mission was and send his children to school. There were only three Indian log houses at that time in Little Traverse (Harbor Springs), one belonging to my uncle, Au-se-ge-nock, one for Joseph Au-saw-gon, my father's messenger, and another to Peter Sho-pin. But we and all other Indians lived in wigwams, and all the Indians were dressed in Indian style. Rev. Mr. Dejean (Dejean) brought with him a Frenchman from Detroit named Joseph Letourneau (L'Etourneau) as school teacher, and two girls from Mackinac Island (Miss Baile and Miss Williams) as domestic servants, and an old nun, whose real name I never learned and knew only as 'Sister.' She was exceedingly kind to Indian children and we all liked her very

much. The log school house was used as a dwelling as well as a school house, as all the boys and girls who attended school were kept there continually, same as boarding school.

"The larger boys and girls were taught household duties and to cook for the scholars. The children were kept quite clean. The French teacher took very great pains to teach them good manners, and they were taught no other but the French language. In the spring of the year each family of Indians gave one large mocok (a kind of box made of birch-bark) of sugar, which weighed from eighty to 100 pounds, which Father Dejean would empty into barrels, and then go down to Detroit with it to buy dry goods, returning with cloth with which to clothe his Indian children. Rev. Mr. Dejean did not say Mass on week days, only on Sundays. He visited the Indians a good deal during the week days, purposely to instruct them in the manner and customs of the white man, ordering things generally how to be done and how the women should do their domestic duties, not work out of doors, and take good care of what belonged to their household."

In his letters to Father Richard, three of which are published in the annals of the Leopoldine Society, Rev. Dejean says that he baptized 224 Indians, many of whom were adults. His health being poor, he left Arbre Croche toward the end of the year 1830 and returned to France.

CHAPTER X. State of Catholicity in the United States at the time of Baraga's arrival in our Country in 1830.

In 1783 Great Britain acknowledged the independence of the original thirteen colonies, which then formed the United States of America. They were bounded on the north by Canada, on the south by Florida and Spanish territory along the Gulf of Mexico, and on the west by the Mississippi River. Later on Spain ceded Florida, and France Louisiana to the United States. At a still later date Texas, New Mexico and the Pacific country were added to her domain.

Before the Revolution of 1776 there were but very few Catholics in the thirteen colonies and these were confined principally to Maryland and Pennsylvania. Bishop England says that in 1783, at the close of Revolution, there were probably not one hundred Catholics between the Potomac and Florida. Out of a total population of 3,000,000 in the United States at that time there were but 25,000 to 30,000 Catholics, with about forty priests, of whom one-half were Jesuits. The far greater number of these people were poor farmers — in Maryland — and laborers in the principal cities, Irish and German immigrants from Europe. They were a persecuted, despised and barely tolerated class of people. Prior to the Revolution the statute books of almost all the original thirteen colonies contained odious laws against Catholics. After the Revolution these anti-Catholic laws were gradually repealed.

(To be continued)

VESTI IZ DOMOVNE

Dve človeški žrtvi. V noči od 3. do 4. decembra je valed hudega deževja nenadoma narasla Gradašca do izredne višine. Preplavila je zopet polja ter napravila občutno škodo. Po Mačkovem in Petačevem grabnu so uničena po zadnji povodni napravljena pota, deželna cesta iz Polhovega gradca proti Zalogu je na nekaterih mestih popolnoma pretrgana in promet po njej je preprečen. Cesta v Ločnico je uničena. Gradašca je odnesla in pokvarila mnogo mostov.

Povodenj je zahtevala dve človeški žrtvi. Pri popravilni mostu čez Gradašco po Belci je spodrsnilo delavcu Jakobu Lenassiju. Padel je v deročo vodo ter potegnil s seboj delavca Antona Wasleta in še nekoga domačina. Domačinu se je posrečilo, da se je rešil, med tem, ko je oba ostala deroča voda odnesla. Rešiti ju ni bilo mogoče. Ko je voda znano upadla, so ju izvlekli mrtva in vsa potolčena iz Gradašce. S tem je naraslo število žrtev vsled povodni na dvajset oseb.

Umrli je dne 3. decembra č. g. Josip Regen, župnik na Uncu pri Rakeku. Rojen je bil na Trati v Poljanski dolini dne 16. marca, 1853, v mašnika posvečen dne 26. julija, 1879. Služboval je kot kaplan v Dolih, Borovnic, Preserju in Poljanah; kot župnik na Vojskem in poslednjič skoro 25 let na Uncu.

Meško častni mešan mesta Slovenjgradec. Za Ljubljano, Ptujem, Celjem in različni drugimi kraji je preteklo nedeljo proslavilo Meškovo 50 letnico tudi mesto Slovenjgradec. Pod okriljem občine in mestne čitalnice so sodelovali vsi proučevalci na društva. Domači igralci so z veliko vnezo igrali Meškovo dramo "Pri Hrastovih." Pred igranjem v odmorih je sviral izborni moški mestni orkester pod spretnim vodstvom poirtvovalnega g. učitelja Serbeca.

Po globoko občutenem nagovoru g. primarija dr. Železnikarja je izročil mestni župan g. Cajniko slavljencu diplomu častnega mešanstva v Slovenjgradu, krasno umetniško delo g. slikarja Gasparija. Meško je prvi slovenski častni mešan slovenjgraški, kakor prvi častni občan občine Sele pri Slovenjgradu, kjer zdaj pastiruje, tretji častni občan domače občine Sv. Tomaž pri Ormožu in tretji častni član "Ormoške čitalnice" Strossmayer, Raič, Meško.

70 letnica Maksa Čotiča. Ravnatelj tržaške "Edinosti" g. Makso Čotič je praznoval dne 7. decembra 70 letnico življenja. "Edinost" vodi že 35 let. Ves ta čas se je tudi izven uredništva vdeleževal narodnega dela. Politično društvo "Edinost" je slavljencu ob 70 letnici čestitalo po posebni deputaciji in mu izročilo v dar zlato pero.

Smrtna kosa. V hiralnici v Idriji je umrl Franc Ruhnjak iz Zadloga pri Črnem vrhu, bivši orožniški postajevođa in v upokojitvi vratar v "Stabilimento tehno" v Trstu. Pokojnik je v oporoki zapustil Slovenskemu društvu 2,000 lir.

Umrli so v Ljubljani: Marija Omeje, tobačna delavka v poklju, 78 let. — Franciška Leben, zasebnica, 90 let. — Lucija Klemenčič, mestna uboga, 79 let. — Albin Kroell, bivši železniški delavec, 28 let. — Terczija Horn, žena pečarskega pomočnika, 67 let. — Ivan Lenarčič, posestnik, 86 let. — Jožefa Ditz, hiralka, 51 let. — Jera Škof, zasebnica, 74 let. — Ivan Lazar, posestnikov sin, 25 let. — Fran Špilak, delavec, 30 let. — Ivana Winfrida Škerlj, usmiljenka, 46 let. — Ivan Suhadolnik, železniški uradnik, 65

let. — Marija Švelec, žena progovna čuvaja, 36 let. — Josip Grablovič, železniški pisarniški sluga v poklju, 75 let. — Marija Osterman, bivša kuharica, 82 let. — Ivana Rozman, žena trgovca in posestnika, 58 let. — Ivan Traun, posestnik, 70 let. — Klementina Lesjak, zasebnica, 64 let. — Viljem Maurer, posestnik, 66 let. — Ignacij Pašek, posestnik, 63 let.

Smrtna kosa. Umrli je dne 3. decembra Ivan Kotnik, delovodja Vevške papirnice v Vevčah pri Ljubljani. — Dne 3. decembra je umrla v Novem mestu 86 letna Amalija Gerdešič, vdova po dvornem svetniku in predsedniku okrožnega sodišča v poklju. — Nenadno je umrl postajni odpravnik Ivan Suhadolnik na ljubljanskem državnem kolodvoru, star 55 let, doma iz Preserja, se je vračal iz gostilne Mali Triglav proti glavnemu kolodvoru. Na potu pa mu je postalo nenadoma slabo in je obležal. Dva železniška uslužbenca stá ga sicer odnesla v čakalnico, pa je bil že mrtev. Zadel ga je najbrž kap.

Koncesija za zgradbo zagrebske električne centrale na Savi pri Krškem. Zagrebski listi poročajo za Zagrebčane veselo vest, da je ljubljanski veliki župan dr. Baltič končno podpisal koncesijo zagrebski mestni občini za zgradbo velike električne centrale na Savi pri Krškem.

Zagrebski mestni magistrat je prejel rešitev dne 3. decembra. Rešitev obsega 60 s strojem pisanih strani. Sedaj je interesantom tekom 14 dnevnega roka odprta pot vzklica. Glasom koncesije sme zagrebska mestna občina zjeti pri Krškem količino vode, ki bo dala približno 18.000 konjskih sil. Zagrebska mestna občina je obvezana skrbeti za namakanje celega ozemlja, ki bi vsled zjetja vode trpelo na suši. Ravno tako mora skrbeti za neovirani obrat v pristanišču v Krškem in ojačiti tamkajšnji most. Občina Zagreb je odgovorna za škodo, ki bi jo zgradba kanala povzročila ceseti Krško-Krška vas.

Zasebni interesanti imajo pravico, da zahtevajo za razlašena zemljišča višjo odškodnino sodnim potom. Občina Brežice dobi električni tok kakor vsi drugi konsumenti po enotni ceni. Kanal se mora zgraditi tako, da bodo mogle med Čatežem in Rajhenburgom pluti tudi velike rečne ladje.

Kakor poročajo zagrebski viri, bodo znašali celokupni stroški za električno centralo nad 250 milijonov dinarjev. Občina namerava načrt urediti tako, da odda zgradbo centrale kake inozemske finančne skupini proti prepustitvi koncesije za neko število let. V to svrhu je občina že v dogovoru s štirimi inozemskimi skupinami. Ker je pričakovati mnogo vzklcev, postane koncesija za električno centralo pravomočna najbrže šele v dveh letih. Gradbena dela bodo trajala približno štiri leta, tako da bi dobil Zagreb v najboljšem slučaju električno silo od Krškega leta 1929.

Iz Rusije se je te dni vrnilo nad 500 jugoslovanov državljanov, bivših vojnih ujetnikov. Po njih pripovedovanju je v Rusiji še nad 27.000 Jugoslovanov, ki nimajo sredstev, da bi se vrnili v domovino.

Slovinci na Vestfalskem. — Predsednik zveze slovenskih društev sv. Barbare, g. Anton Koncilja iz Gelsenkirchena, poroča ljubljanskemu "Slovincu": "Tukajšnji Slovenci v Poruhrju in Porenju se še vedno živahno gibljemo. Ker smo raztreseni po različnih krajih, se ob nedeljnih večkrat abajamo na zborovanjih naše katoliškeve-

ze. Tako smo zbrali zlasti 28. septembra v Gladbecku, kjer je obhajalo tamošnje društvo 15 letnico svojega obstoja. Z 20 zastavami v slovenskih barvah smo korakali v sprevedu po mestu. Navzoč je bil pri tej slavnosti g. vicekonzul dr. Barle iz Dusseldorfa in tajnik g. Tučil.

Gospod dr. Barle je slovenski uradnik pri jugoslovanskem konzulatu. Želimo mu, da bi dolgo bival med nami. Imel je do nas lep nagovor ter nam budil spomine na našo milo domovino. Ob tej priliki smo skazali tudi čast našemu požrtvovalnemu prijatelju g. vikarju Tensuhderu za njegov velik trud in ljubezen, ki jo izkazuje nam Slovincem.

"Vpeljali smo tudi nekaj, česar doslej tukaj še nismo poznali, namreč Orle in Orlice. Sedež te organizacije je Gerthe. Načelnik Orlov je Ludovik Vehovar, sin predsednika tamošnjega društva sv. Barbare. Pred kratkim so se zbrali Orli in Orlice prvič na večjem sestanku v Gerthah, kjer so nastopili na odru fantje in dekleta, oblečeni v beli in modri obleki, in pevali orlovsko himno. Kdo bi pričakoval kaj takega na nemški zemlji! Ti fantje in dekleta pošiljajo zdaj od tukaj pozdrave svojim bratom in sestram v domovini!

"Dogodke v domovini spremljamo z zanimanjem. Čitali smo o velikem shodu bivših vojakov na Brezjah in o njih navedenih zasnovani organizaciji. Pošiljamo jim od tukaj srčne pozdrave, ker jih mnogo poznamo osebno, ko smo z njimi vred prestajali trpljenje svetovne vojne. Želimo jim dobrega napredovanja in prostimo, naj se ozirajo tudi na tukajšnje invalide, vdove in sirote, saj jih samo od našega društva leži ob Soči pokopanih 14. Ne pozabite pri invalidskem zakonu tudi na nas, ki smo do zdaj brez vsake podpore od strani domovine! Kako željno pričakujejo zlasti tukajšnje vdove kake podpore od naše države! Sedaj pa zelo težko pričakujemo slovenskega duhovnika, ki nam je obljubljen in napovedan. Želimo mu srečno pot do nas in potem upamo, se bomo tukajšnji Slovenci še bolj razvili. Pozdrav domovini in vsem našim rciakom!"

V Dobju je umrl dne 28. novembra, 1924 g. Franjo Novak, bivši podpredsednik okrožnega sodišča v Travniku. Na stare dni si je zopet želel prebivati v svojem rojstnem kraju. Bil je vedno blag značaj in vedno strogega katoliškega prepričanja.

Zenska krajevna društval Stopite na noge!

SVOJI K SVOJIMI
Podpisani toplo priporočam rojakom Slovincem in bratom Hrvatom v Pueblo, Colo. svojo trgovino z obleko za moške in otroke; v zalogi imam tudi veliko izberu čevljev za ženske, sprejemam tudi naročila za nove moške obleke po meri.
JOHN GERM,
Slovenski trgovec.
817 East C. St. Pueblo, Colo.

NAZNANILO
Cenjenim rojakom vljudno naznanjam, da sem z dnem 1. decembra prešel svojo notarsko pisarno na 4905 Butler St., Pittsburgh, Pa., kjer bom sprejemal in izvršilo vsakovratne notarske posle bodisi za Ameriko ali stari kraj. Torej pridiite ali pišite v bodoče na:
ANTON ZBASNIK,
javni notar,
4905 Butler St., Pittsburgh, Pa.

IMAM V ZALOGI ŠE NAD 13 LET
PRAVE LUBASOVE HARMONIKE
tri in štiri-vočne, dva, tri in štirikrat, nemško in krasno ugašene kakor tudi kromatice in pa kovečke. Harmonika so najboljšega dela in opravljeni s zaporo za zapreti.
Imam v zalogi tudi še rabljene harmonike vsakovratnih izdelkov po nizkih cenah.
ALOJS SKULJ,
825 Epulon Pl., Brooklyn, N. Y.

"OLIVER" pisalni stroj, vreden \$50, cena \$19.50.
S stroječo za slovenske črke č, š, ž, cena \$24.50.
Oliver pisalni stroj je najbolj trpečen. Takoj lahko vsak piše.
Hitrost pisanja dobiti z vajo.
MATH. PEZDIR, BOX 772, CITY HALL STA. NEW YORK, N. Y.

USTAVITE KAŠELJ TAKOJ; VZEMITE SEVERA'S COUGH BALSAM
Pravi odpomoček — prijetno zdravilo — 25c in 50c.
Severa's Cold and Grip Tablets
povzročijo takojšno odpravo od prehlada. 30c. — Poskusite pravej priateljici
Severov Almanah 1925 za razpečevanje v lekarnah, ali pa od **W. F. SEVERA CO., - CEDAR RAPIDS, IOWA**

NOVO LETO - NOV ZAČETEK!
Mnogo dobrih načrtov lahko izvedete v novem letu, posebno pa tega, da pričnete redno vlagati vaše prihranke. Vložite vaš denar pri nas na "SPECIAL INTEREST ACCOUNT" kjer bo sigurno naložen in vam prinašal 4% obresti na leto.
Vloge, katere bomo prejeli do 10. januarja obrestovale se bodo že s 1. januarjem.
DENARNE POSILJATVE v sttaro domovino izvršujemo točno, brzo in po zmernih cenah.
FRANK SAKSER STATE BANK
82 CORTLANDT ST. NEW-YORK, N. Y.

NAMERAVA ŽIVETI 100 LET.
Starodavna tajnost iz Evrope.
PITTSBURŽAN PRIPVEDUJE SVOJO SKRIVNOST.
Meseca junija 1913 je bilo videti H. H. Von Schlick-a iz Pittsburgha cleherni dan ko je obiskaval ugodne trgovce v njih uradih v deljenem delu mesta. S seboj je nosil ročni kovček; kamorkoli je prišel, se ga povsod z veseljem sprejeli. Ti možje so bili njegovi odjemalci; pilil so iz njegovega "studena mladosti." Bala njemu se pripisovali zasluge podaljšane življenja in zdravja njih družin.
Von Schlick je potegnil iz svojega kovčega malo skatlice in ravnal z njo varno, kajti to je bila njegova skrivnost.
Kje jo je izvedel?
To je zgodovina, katere bi moral znati vsak čitatelj teh vrstic.
Na spomlad 1899 sem se seznanil z Mr. Boris Marokoff-om starim mošdem doma iz Bolgarije. Jaz sem bil tedaj zelo bolchen, Mr. Marokoff mi je obljubil, da mi bo dal recept nekoga zdravilnega zeliščnega čaja, koje se rabi samo v Bolgariji; trdal, da mi bo iz zdravilo gotovo takoj pomagalo.
"Jaz vam bom ta čaj nastavi," je omenil Mr. Von Schlicku. "Ta čaj sestoji iz listja skorih korenin, zelišč in rož različnih rastlin, katere je Stvarnik naše svoje otroke določil. Takoj se boste po tem čaju povsem prenovljenega počutili."
"Jaz sem sam pokušal ta Bolgarski zeliščni čaj in danes, — že skoro 60 let star — se počutim kot bi šel samo 35 let. Mr. Von Schlick pravi da mu

NAJVEČJA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
V Zjedinenih državah je vedno pripravljena postreči društvo vseh Jednot, trgovcem in posameznikom za vse vrste tiskovine.
NAJNIZJE CENE TOČNO POSTREŽBO LIČEN IZDELEK
dobite vselej v naši tiskarni. Mi tiskamo "Glasilo K. S. K. Jednote" in mnogo drugih časopisov v različnih jezikih. 28 letna skušnja tiskarstva je naša učiteljica.

AMERIŠKA DOMOVINA
V svojem lastnem posloplju
6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, O.
4444

STENSKI KOLEDARJI ZA LETO 1925.
Ker so se zadnja leta naši stenski koledarji med ameriški Slovenci tako priljubili in udomačili, smo jih zopet naročili večje število. Nekaj tisoč je že razposlanih in nekaj tisoč jih je še preostalo. Vsako slovensko hišo bi moral krasiti naš veliki stenski koledar. Tajnikom društev K. S. K. Jednote smo jih zastoj poslali, da bodo koledar obesili v zborovalni dvorani.
Pošiljamo jih tudi v stari kraj. En koledar stane 30 centov s poštnino vred; naročilu priložite denar ali pa poštno znamke. Pišite na:
ANTON GRDINA in SINOVI,
6019 St. Clair Ave., ali pa 1053 E. 62nd St., Cleveland, O.
Kupujte pri trgovcih in podjetjih, ki oglašajo v tem listu! Svoji k svojim!

A. GRDINA in SINOVI
PRVI IN NAJSTAREJSI SLOVENSKE POGREBNI ZAVOD V CLEVELANDU, O.
1053 E. 62nd ST.
Odperto dan in noč
Telefon: Randolph 1881

Naše zveze s staro domovino
v vseh denarnih zadevah so neprekosljive. Vi živite lahko kjerkoli širom Združenih Držav in vendar je vam mogoče poslati denar v stari kraj potom naše banke prav tako točno in zanesljivo kot da bi prišli sami osebno na banko.
NASE CENE SO PO DNEVNEM KURZU podvržene spremembi, toda zmerne in poštene. Denar pošljemo kot zahtevano ali v dolarjih ali pa v dinarjih po denarnih nazkazih, plačilnih po starokrajski pošti ali pa v čekih (draftu); plačilnih po tamošnjih bankah.
POSKUSITE NASO DENARNO POSILJATEV in prepričani bodite, da boste zadovoljni. Pišite nam ali pa pridiite sami poizvedeti dnevne cene in jih potem primerjajte z onimi, ki jih dobite drugje. Naše pošiljave bodo dosegle vaše ljudi naj li ti žive v kaki zakotni gorski vasici ali pa v največjem mestu, v kolikor najkrajšem času mogoče.
Vsi naši bančni posli so podvrženi nadzorstvu zvezne vlade.
Kapital in rezervni sklad naše banke presega svoto \$740.000 kar je znak varnosti za vaš denar.
JOLIET NATIONAL BANK
CHICAGO IN CLINTON STS. JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, preds. Chas. G. Pearson, kasir.
Joseph Dunda, pomoč. kasir.

Pozor krajevna društva K. S. K. Jednote!
Mesec januar, doba četr letnih sej je tukaj. Na teh sejah boste gotovo kaj ukrepali o izboljšanju finančnega stanja društva in njegovem napredku. Velike važnosti pri tem je vprašanje, kje in kako imate društveni denar naložen? Na veliko obrestno mero ter varno, ali ne?
Mj vam svetujemo, da za denar, kar ga imate na razpologo, kupite pri nas take vrednostne papirje ali bonde, bodisi že mestne, okrajne ali šolake, ki vam donajajo vsaj 6 odstotkov obresti ali še več. Bonde lahko vsak dan prodate, ali zamenjate v denar.
K. S. K. Jednota je skoro vse bonde, katere lastuje pri nas kupila in jih še vedno kupuje, ker jo vedno solidno postrežemo. Sledite K. S. K. Jednoti tudi Vi! Za pojasnila pišite nam v slovenskem jeziku.
A. C. ALLYN & CO.
71 W. MONROE ST., CHICAGO, ILL.

FIRST NATIONAL BANK
Established 1857
PRIDRUŽITE SE NASIM 1925 božičnim hranjevalnim klubom. (1925 Christmas Savings Clubs) Isti se zdaj ustanavljajo.
Sledeti klubi so vam na razpologo s tedenskimi vplačili:
\$.25 klub se izplača \$ 12.50 in obresti
\$.50 klub se izplača \$ 25.00 in obresti
\$ 1.00 klub se izplača \$ 50.00 in obresti
\$ 2.00 klub se izplača \$ 100.00 in obresti
\$ 5.00 klub se izplača \$ 250.00 in obresti
Pristopite danes.
Premočenje te banke znaša \$12,000,000.00
THE OLDEST and LARGEST BANK in JOLIET
Pristopajte v K. S. K. Jednoto!

